

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 16 oktober 2014

tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming en tot intrekking van de Beschikkingen 2004/277/EG, Euratom en 2007/606/EG, Euratom van de Commissie

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 7489)

(Voor de EER relevante tekst)

(2014/762/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming ⁽¹⁾, en met name artikel 32, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Uniemechanisme voor civiele bescherming („het Uniemechanisme”) is algemeen gericht op het versterken van de samenwerking tussen de Unie en de lidstaten en het faciliteren van de coördinatie op het gebied van civiele bescherming, om zodoende te komen tot een grotere doeltreffendheid van systemen op het gebied van de preventie, de paraatheid en de respons ten aanzien van door de mens of de natuur veroorzaakte rampen.
- (2) Aangezien rampen op om het even welk ogenblik kunnen plaatsvinden, moet het bij artikel 7 van Besluit nr. 1313/2013/EU opgerichte Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (Emergency Response Coordination Centre — ERCC) voortdurend nauw contact onderhouden met de contactpunten van de lidstaten.
- (3) Het gemeenschappelijke noodcommunicatie- en informatiesysteem (GNCIS) is een essentieel onderdeel van het Uniemechanisme omdat het de authenticiteit, volledigheid en vertrouwelijkheid van de informatie die tussen de lidstaten wordt uitgewisseld, moet garanderen, zowel in routine-omstandigheden als in noodsituaties. Er moet een afzonderlijke versie van het GNCIS worden opgezet die toegang biedt aan de secretariaten van de regionale zeeverdragen en derde landen die met de Unie een regionaal zeegebied delen, vanwege de specifieke kenmerken van de respons op gevallen van zeeverontreiniging.
- (4) Om een zo groot mogelijke operationele doeltreffendheid te verzekeren, moeten minimumvereisten worden vastgesteld voor de modules, andere responscapaciteiten en deskundigen die overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Besluit nr. 1313/2013/EU worden aangewezen, alsook voor hun operationele vereisten, werkwijzen en interoperabiliteit, zoals bepaald in artikel 9, lid 2, van Besluit nr. 1313/2013/EU. Meer bepaald moeten modules in staat zijn gedurende een bepaalde periode autonoom te werken, snel inzetbaar en interoperabel te zijn. Om de interoperabiliteit van de modules te vergroten zijn maatregelen noodzakelijk op Unie- en lidstaatsniveau.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 924.

- (5) De capaciteitsdoelstellingen voor de Europese responscapaciteit in noodsituaties (European Emergency Response Capacity — EERC) moeten worden vastgesteld en regelmatig herzien om te beschikken over een voldoende aantal van alle noodzakelijke typen modules, andere responscapaciteiten en deskundigen die kunnen worden ingezet in het kader van het Uniemechanisme. De kwaliteits- en interoperabiliteitsvereisten moeten worden vastgesteld en regelmatig herzien om een uniform minimumniveau van kwaliteit en interoperabiliteit te verzekeren van alle capaciteiten die deelnemen aan de EERC.
- (6) Er moet een certificatie- en registratieprocedure worden vastgesteld met elementen voor zelfevaluatie om te verzekeren dat de capaciteiten in de vrijwillige pool aan alle noodzakelijke vereisten voldoen en indien nodig kunnen profiteren van de beperkte medefinanciering van de Unie van aanpassingskosten. Deze certificatie- en registratieprocedure moet bovendien een adequate geografische spreiding van de capaciteiten verzekeren overeenkomstig de lokalisering van de risico's, en voorzien in de deelname van alle geïnteresseerde lidstaten.
- (7) Door mogelijke tekorten in de responscapaciteiten van de EERC vast te stellen moeten de Commissie en de lidstaten samen kunnen bepalen waar passende capaciteiten binnen of buiten de vrijwillige pool niet beschikbaar zijn. De lidstaten die deze tekorten individueel of via consortia aanpakken, moeten kunnen genieten van beperkte medefinanciering van de Unie, mits dit kosteneffectief is en door risico-evaluaties wordt onderbouwd.
- (8) Om het functioneren van de EERC te ontwikkelen moeten beperkte medefinancieringsbedragen van de Unie via raamovereenkomsten, raampartnerschapsovereenkomsten of vergelijkbare regelingen steun bieden aan de toegang van de lidstaten tot aanvullende capaciteit bij tijdelijke tekortkomingen naar aanleiding van buitengewone rampen, d.w.z. rampen waarvan de aard en de grootte de redelijke verwachtingen en paraatheid overstijgen. Deze capaciteiten moeten worden opgenomen in de vrijwillige pool voor inzet in het kader van het Uniemechanisme.
- (9) Het opleidingsprogramma van het Uniemechanisme blijft een essentieel element voor de paraatheid van het personeel voor civiele bescherming en rampenbeheersing dat in het kader van het Uniemechanisme wordt ingezet. Overeenkomstig de doelstelling als bepaald in artikel 13, lid 1, van Besluit nr. 1313/2013/EU moeten preventie, paraatheid en respons worden bestreken.
- (10) Het oefenprogramma van het Uniemechanisme moet een essentiële rol blijven vervullen voor de praktische paraatheid voor inzet in het kader van het Uniemechanisme en voor de uitwisseling van ervaringen met civielebeschermingsacties die binnen het Uniemechanisme worden opgezet. Het oefenprogramma moet worden gestuurd door een strategisch kader, met doelstellingen en taken voor de oefeningen in het kader van het Uniemechanisme, en specifieke prioriteiten in de jaarlijkse werkprogramma's.
- (11) Er moet een systematische, gerichte en coherente aanpak worden opgezet voor het vergaren, analyseren, verspreiden en tenuitvoerleggen van ervaringen die de hele rampenbeheersingscyclus bestrijken.
- (12) In het kader van het Uniemechanisme zijn duidelijke operationele procedures van belang voor rampenrespons in het kader van het mechanisme met het oog op een doeltreffende steunverlening bij rampen, ook voor de relevante internationale organisaties als bedoeld volgens artikel 16, lid 1, van Besluit nr. 1313/2013/EU.
- (13) Om het Uniemechanisme zo doeltreffend en efficiënt mogelijk te maken moeten alle verzoeken om en aanbiedingen van steunverlening zo specifiek mogelijk zijn en alle noodzakelijke informatie omvatten.
- (14) Om een doeltreffende coördinatie van de steun te verzekeren moet het ERCC zijn evaluatie van kritieke behoeften en zijn aanbevelingen voor inzet uit de vrijwillige pool aan alle lidstaten te kennen geven en voor elk verzoek om steunverlening passende inzetplannen ontwikkelen. De keuze van de capaciteiten uit de vrijwillige pool moet worden gebaseerd op specifieke en objectieve criteria en de prioriteiten ervan moeten worden vastgesteld in het licht van de bestaande operationele behoeften.
- (15) Om waar het kan de reactietijd in het kader van het Uniemechanisme te verbeteren moeten de lidstaten vooraf de nodige regelingen treffen voor de inzet van hun capaciteiten die in de vrijwillige pool zijn opgenomen.
- (16) De beschikbaarheid van deskundigen, inclusief teamleiders, op technisch, evaluatie- en coördinatiegebied is een belangrijk element van het Uniemechanisme. De taken en opdrachten van de deskundigen moeten worden omschreven en de procedure voor het uitzenden van deskundigen moet worden vastgesteld.

- (17) In artikel 23 van Besluit nr. 1313/2013/EU worden speciale regelingen vastgesteld voor bijstand aan acties bij rampen in verband met uitrusting en vervoermiddelen om met de hulp van het Uniemechanisme snelle en effectieve respons te bieden. Er moeten regels en procedures worden vastgesteld voor de verzoeken van de lidstaten om financiële steun van de Unie voor hun hulptransporten naar het getroffen land en de behandeling van die verzoeken door de Commissie.
- (18) Met het oog op de transparantie, de coherentie en de doeltreffendheid moet worden vastgesteld welke informatie moet worden verstrekt in de verzoeken om vervoerssteun en de antwoorden hierop van de lidstaten en de Commissie.
- (19) Wanneer financiële steun van de Unie kan worden verleend overeenkomstig Besluit nr. 1313/2013/EU dienen de deelnemende landen de keuze te hebben om hetzij om een subsidie, hetzij om een vervoersdienst te verzoeken.
- (20) Beschikking 2004/277/EG, Euratom van de Commissie ⁽¹⁾ en Beschikking 2007/606/EG, Euratom van de Commissie ⁽²⁾ dienen te worden ingetrokken.
- (21) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor civiele bescherming,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Dit besluit stelt gedetailleerde voorschriften vast voor de tenuitvoerlegging van Besluit nr. 1313/2013/EU, met betrekking tot:

- a) de interactie tussen het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (Emergency Response Coordination Centre — ERCC) en de contactpunten van de lidstaten;
- b) de samenstelling van het Gemeenschappelijk noodcommunicatie- en informatiesysteem (GNCIS) en de organisatie van informatie-uitwisseling via het GNCIS;
- c) de identificatie van de modules, andere responscapaciteiten en deskundigen, alsook de operationele vereisten voor het functioneren en de interoperabiliteit van de modules, met inbegrip van hun taken, capaciteiten, belangrijkste onderdelen, de mate van zelfvoorziening en hun inzet;
- d) de capaciteitsdoelstellingen, de kwaliteits- en interoperabiliteitsvereisten en de certificatie- en registratieprocedure die noodzakelijk zijn voor het functioneren van de EERC, met inbegrip van financiële regelingen;
- e) de vaststelling en verhelping van tekorten in de EERC;
- f) de organisatie van het opleidingsprogramma, het kader voor oefeningen en het programma Opgedane ervaringen;
- g) de operationele procedures voor rampenrespons binnen zowel als buiten de Unie, met inbegrip van de identificatie van de relevante internationale organisaties;
- h) de procedure voor het inzetten van deskundigenteams;
- i) de organisatie van de steun aan hulptransporten.

Artikel 2

Definities

In dit besluit wordt verstaan onder:

1. „verzoeker van steunverlening”: de lidstaat die of een derde land dat getroffen wordt of dreigt te worden door een ramp, alsook de Verenigde Naties en de agentschappen ervan en andere relevante internationale organisaties als bedoeld in bijlage VII;

⁽¹⁾ Beschikking 2004/277/EG, Euratom van de Commissie van 29 december 2003 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Beschikking 2001/792/EG, Euratom van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming (PB L 87 van 25.3.2004, blz. 20).

⁽²⁾ Beschikking 2007/606/EG, Euratom van de Commissie van 8 augustus 2007 tot vaststelling van regels voor de uitvoering van de bepalingen over vervoer in Beschikking 2007/162/EG, Euratom van de Raad tot instelling van een financieringsinstrument voor civiele bescherming (PB L 241 van 14.9.2007, blz. 17).

2. „civielebeschermingsbijstand”: teams, deskundigen of modules op het gebied van de civiele bescherming met hun uitrusting, alsmede hulpgoederen of leveringen die nodig zijn om de onmiddellijke gevolgen van een noodsituatie te lenigen;
3. „buffercapaciteiten”: capaciteiten voor rampenrespons, waarvan de beschikbaarheid en de snelle toegankelijkheid medegefinancierd worden in het kader van artikel 21, lid 2, onder d), van Besluit nr. 1313/2013/EU;
4. „interventieteam”: de menselijke en materiële hulpmiddelen, met inbegrip van modules, die door een of meer lidstaten worden opgezet voor civielebeschermingsinterventies;
5. „team voor technische bijstand en ondersteuning”: de menselijke en materiële hulpmiddelen die door een of meer lidstaten worden opgezet voor ondersteunende taken, als bedoeld in bijlage II.

HOOFDSTUK 2

COÖRDINATIECENTRUM VOOR RESPONS IN NOODSITUATIES (EMERGENCY RESPONSE COORDINATION CENTRE — ERCC)

Artikel 3

Interactie van het ERCC en de contactpunten van de lidstaten

1. Elke lidstaat wijst een nationaal contactpunt aan voor het ERCC dat 24 uur per dag en zeven dagen per week beschikbaar is. Voor de aanwijzing wordt de „country card template” in bijlage I gebruikt.
2. Het ERCC houdt nauw contact met de contactpunten van de lidstaten voor het verrichten van zijn gewone taken en van de responsactiviteiten waarin is voorzien bij dit besluit en bij Besluit nr. 1313/2013/EU.

HOOFDSTUK 3

GEMEENSCHAPPELIJK NOODCOMMUNICATIE- EN INFORMATIESYSTEEM (GNCIS)

Artikel 4

GNCIS-structuur

Het GNCIS bestaat uit de volgende drie componenten:

- a) een netwerk-niveau, waarmee de bevoegde autoriteiten en de contactpunten in de lidstaten en het ERCC worden verbonden;
- b) een applicatie-niveau, bestaande uit de gegevensbanken en andere informatiesystemen die voor het functioneren van het Uniemechanisme nodig zijn, en meer in het bijzonder:
 - i) voor de verzending van kennisgevingen,
 - ii) voor communicatie en de uitwisseling van informatie tussen het ERCC en de bevoegde autoriteiten en de contactpunten,
 - iii) voor de verspreiding van ervaringen die met interventies zijn opgedaan;
- c) een beveiligingsniveau, bestaande uit de verzameling systemen, regels en procedures die nodig zijn om authenticiteit, volledigheid en vertrouwelijkheid van de gegevens welke in het GNCIS worden opgeslagen en via het GNCIS worden uitgewisseld, te waarborgen.

Artikel 5

Beveiliging van de informatie

1. Het GNCIS moet documenten, gegevensbanken en informatiesystemen op een veilige manier kunnen beheren via de „trans-Europese diensten voor telematica tussen overheidsdiensten” (TESTA) of een vergelijkbaar netwerk.

2. Voor de transmissie van documenten en informatie die als „EU CONFIDENTIAL” of hoger zijn gerubriceerd, moeten er tussen de verzender en de ontvanger(s) speciale regelingen worden getroffen, zoals bepaald in Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie. ⁽¹⁾

Artikel 6

Informatie en actualisering

1. De lidstaten verstrekken de Commissie de passende informatie en maken daarbij gebruik van de in bijlage I opgenomen „country card template”.
2. De lidstaten delen informatie mee over contactpunten en, waar passend, van andere diensten die natuurlijke, technologische, radiologische of milieu-ongevallen behandelen, met inbegrip van accidentele verontreiniging van de zee.
3. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke wijziging in de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie.
4. De GNCIS-gegevensbank moet een specifiek onderdeel bevatten met informatie over de registrering en beschikbaarheid van responscapaciteiten in de EERC. De Commissie garandeert de voortdurende toegang aan de nationale contactpunten voor civiele bescherming.
5. De lidstaten garanderen dat het specifieke onderdeel van de GNCIS-gegevensbank steeds actueel is wat betreft de beschikbaarheidsstatus en alle noodzakelijke feitelijke gegevens in verband met de relevante karakteristieken van alle geregistreerde responscapaciteiten in de EERC.
6. Waar passend kunnen de lidstaten „read-only”-toegang tot het GNCIS verlenen aan andere relevante nationale autoriteiten.

Artikel 7

Gebruikersgroep van het GNCIS

Een gebruikersgroep met vertegenwoordigers van de lidstaten staat de Commissie bij met de validering, het testen en de verdere ontwikkeling van het GNCIS.

Artikel 8

Tenuitvoerlegging en verdere ontwikkeling

1. De Commissie beheert het GNCIS en ontwikkelt het verder, rekening houdend met de behoeften en de vereisten van de lidstaten.
2. De lidstaten passen de toepasselijke GNCIS-informatietechnologie op hun grondgebied toe overeenkomstig de verbintenissen en met gebruikmaking van de in bijlage I opgenomen „country card template”.

Artikel 9

GNCIS inzake zeeverontreiniging

1. De Commissie garandeert dat een gespecialiseerde GNCIS-applicatie inzake zeeverontreiniging via internet beschikbaar is voor de lidstaten en het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid, teneinde rekening te houden met het specifieke karakter van de respons op gevallen van zeeverontreiniging.
2. Deze applicatie moet via internet ook open staan voor derde landen die met de Unie een regionaal zeegebied delen. De toegang kan ook ad-hoc worden verleend aan de secretariaten van de relevante regionale zeeverdragen.

⁽¹⁾ Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 29 november 2001 tot wijziging van haar reglement van orde (PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1).

HOOFDSTUK 4

MODULES, TEAMS VOOR TECHNISCHE BIJSTAND EN ONDERSTEUNING, ANDERE RESPONSCAPACITEITEN EN DESKUNDIGEN*Artikel 10***Modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen**

1. De lidstaten registreren hun modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen, aangewezen overeenkomstig artikel 9, lid 6, van Besluit nr. 1313/2013/EU, in de GNCIS-gegevensbank.
2. De modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen die vooraf waren toegewezen aan de EERC, worden geregistreerd in een specifiek onderdeel van de GNCIS-gegevensbank.
3. De in de leden 1 en 2 bedoelde informatie wordt indien nodig geactualiseerd.

*Artikel 11***Samenstelling van de modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen**

1. De modules en de teams voor technische bijstand en ondersteuning kunnen zijn samengesteld uit middelen die door een of meer lidstaten worden verstrekt.
2. Wanneer een module of een team voor technische bijstand en ondersteuning uit meer dan één component bestaat, kan de inzet van die module of dat team voor technische bijstand en ondersteuning bij een interventie beperkt worden tot de voor die interventie noodzakelijke component.

*Artikel 12***Zelfvoorziening van de modules**

1. De volgende elementen van zelfvoorziening zijn van toepassing op elke module, als bedoeld in bijlage II:
 - a) passende beschutting tegen de desbetreffende weersomstandigheden;
 - b) stroom en licht voor de consumptie van de operatiebasis en de voor de uitvoering van de interventie vereiste apparatuur;
 - c) sanitaire en hygiënevoorzieningen voor het personeel van de module;
 - d) voedsel en water voor het personeel van de module;
 - e) medische of paramedische verzorging (personeel, installaties en materieel) voor het personeel van de module;
 - f) opslag en onderhoud van de apparatuur van de module;
 - g) apparatuur voor de communicatie met de betreffende partners, met name met de verantwoordelijke coördinatoren ter plaatse;
 - h) lokaal vervoer;
 - i) logistiek, apparatuur en personeel voor het opzetten van een operatiebasis en het onverwijld begin van de interventie bij aankomst ter plaatse.
2. Overeenstemming met de eisen op het gebied van zelfvoorziening wordt door de hulp biedende lidstaat op een van onderstaande manieren gewaarborgd:
 - a) de noodzakelijke personeelsleden, uitrusting en verbruiksartikelen worden in de module opgenomen;
 - b) de nodige voorzieningen worden getroffen op de plaats van de operatie;
 - c) de nodige voorafgaande voorzieningen worden getroffen om een niet-zelfvoorzienend interventieteam te combineren met een team voor technische bijstand en ondersteuning zodat aan de eisen van artikel 13 kan worden voldaan, alvorens de betreffende module wordt geregistreerd overeenkomstig artikel 10, lid 1.

3. De periode waarvoor de zelfvoorziening gewaarborgd moet zijn bij het begin van de interventie, mag niet korter zijn dan:

- a) 96 uur; of
- b) de termijnen als vastgesteld in bijlage II.

Artikel 13

Vereisten voor modules en teams voor technische bijstand en ondersteuning

- 1. De modules moeten voldoen aan de algemene vereisten van bijlage II.
- 2. De teams voor technische bijstand en ondersteuning moeten voldoen aan de algemene vereisten van bijlage II.
- 3. De algemene vereisten van bijlage II worden geregeld herzien.
- 4. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:
 - a) de modules over de capaciteit beschikken om met andere modules samen te opereren;
 - b) de teams voor technische bijstand en ondersteuning over de capaciteit beschikken om met andere teams voor technische bijstand en ondersteuning en met de relevante actoren ter plaatse te opereren;
 - c) de componenten van een module over de capaciteit beschikken om samen als één module te opereren;
 - d) de componenten van een team voor technische bijstand en ondersteuning over de capaciteit beschikken om samen als één team voor technische bijstand en ondersteuning te opereren;
 - e) de modules en teams voor technische bijstand en ondersteuning bij inzet buiten de Europese Unie in staat zijn om samen te opereren met internationale rampenbestrijdingscapaciteiten die het getroffen land ondersteunen;
 - f) de leiders van interventieteams, hun plaatsvervangers en de contactpersonen van modules en teams voor technische bijstand en ondersteuning deelnemen aan de passende opleidingscursussen en oefeningen die door de Commissie worden georganiseerd, als uiteengezet in de artikelen 26 tot en met 32.

HOOFDSTUK 5

ONTWIKKELING VAN DE EUROPESE RESPONSCAPACITEIT IN NOODSITUATIES (EERC) IN DE VORM VAN EEN VRIJWILLIGE POOL

Artikel 14

Capaciteitsdoelstellingen

- 1. De capaciteitsdoelstellingen van de EERC worden gespecificeerd in bijlage III.
- 2. De Commissie evalueert in samenwerking met de lidstaten ten minste om de twee jaar de geschiktheid van de capaciteitsdoelstellingen en actualiseert deze indien nodig op basis van de risico's die zijn geïdentificeerd in de nationale risico-evaluaties of andere passende nationale of internationale informatiebronnen.
- 3. De lidstaten verstrekken de Commissie relevante informatie over risico's die noodzakelijk is voor de evaluatie van de capaciteitsdoelstellingen.

Artikel 15

Vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit

- 1. De vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit als bedoeld in bijlage IV zijn van toepassing op modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen in de EERC.

2. De Commissie evalueert in samenwerking met de lidstaten ten minste om de twee jaar de geschiktheid van de vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit en actualiseert deze indien nodig. De vereisten voor kwaliteit zijn gebaseerd op erkende internationale normen voor zover dergelijke normen reeds bestaan.

Artikel 16

Certificatie- en registratieprocedure

1. De certificatie- en registratieprocedures als bedoeld in de leden 2 tot en met 8 zijn van toepassing op modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen in de EERC.
2. De certificatie en registratie worden afhankelijk gesteld van de naleving van de vereisten voor kwaliteit als bedoeld in bijlage IV, met uitzondering van de buffercapaciteiten, waarvoor de bepalingen van artikel 25, lid 3, gelden.
3. De lidstaten die een specifieke module, een specifiek team voor technische bijstand en ondersteuning, een andere responscapaciteit of een deskundige aanbieden voor opname in de EERC, verstrekken de informatie als bedoeld in bijlage V.
4. De Commissie evalueert of de betrokken module, het betrokken team voor technische bijstand en ondersteuning, de betrokken andere responscapaciteit of deskundige in aanmerking komt voor opname in de EERC en deelt haar conclusies onmiddellijk mee aan de betrokken lidstaat. Bij deze evaluatie houdt de Commissie met name rekening met de naleving van de vereisten voor kwaliteit, de capaciteitsdoelstellingen, de volledigheid van de verstrekte informatie, de geografische nabijheid en de deelname van alle lidstaten, alsook andere relevante factoren die vooraf door de Commissie worden bepaald en die van toepassing zijn op alle vergelijkbare modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten of deskundigen.
5. Indien de opname in de EERC wordt overwogen, stelt de Commissie op basis van de verstrekte informatie en van enige andere informatie waarom de Commissie de relevante autoriteit van de lidstaat kan verzoeken, de certificatieprocedure in voor de module, het team voor technische bijstand en ondersteuning, de andere responscapaciteit of deskundige. In de gevallen waarin de Commissie op basis van de beschikbare informatie van oordeel is dat aan de vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit is voldaan, kan zij de module, het team voor technische bijstand en ondersteuning, de andere responscapaciteit of deskundige in de vrijwillige pool registreren.
6. De Commissie stelt de autoriteit van de relevante lidstaat schriftelijk in kennis van haar evaluatie van de vereiste opleidingen, oefeningen en/of workshops, en andere relevante certificatie- en registratievoorwaarden.
7. Indien aan alle certificatievoorwaarden is voldaan, verklaart de Commissie de module, het team voor technische bijstand en ondersteuning, de andere responscapaciteit of deskundige als gecertificeerd voor de EERC en deelt dit mee aan de lidstaat.
8. De certificatie van een module, een team voor technische bijstand en ondersteuning, een andere responscapaciteit of een deskundige moet uiterlijk na drie jaar opnieuw worden geëvalueerd, bij indiening voor hernieuwde registratie in de EERC.
9. De Commissie evalueert in samenwerking met de lidstaten ten minste om de twee jaar de geschiktheid van de certificatie- en registratieprocedure en actualiseert deze indien nodig.

Artikel 17

Financiële regelingen voor aanpassingskosten

1. De lidstaten kunnen een subsidie aanvragen voor de financiering van individuele aanpassingskosten per module, team voor technische bijstand en ondersteuning, of andere responscapaciteit, zonder dat de Commissie een oproep tot het indienen van voorstellen publiceert. De aanpassingskosten betreffen de kostenelementen die zijn gespecificeerd in artikel 21, lid 2, onder c), van Besluit nr. 1313/2013/EU.
2. Om hun verzoek te onderbouwen dienen de lidstaten bij de Commissie tenuitvoerleggingsplannen in voor de aanpassingskosten, met inbegrip van geraamde kosten en een tijdschema.
3. De Commissie evalueert de tenuitvoerleggingsplannen als bedoeld in lid 2, en zij keurt deze goed indien aan de relevante vereisten is voldaan, waarbij wordt gespecificeerd welke kosten in aanmerking komen als aanpassingskosten.
4. Na evaluatie van het verzoek neemt de Commissie een besluit over de toekenning van de subsidie.
5. De lidstaten brengen bij de Commissie gedetailleerd verslag uit over de kosten die als aanpassingskosten zijn gemaakt.

HOOFDSTUK 6

TEKORTEN IN DE RESPONSCAPACITEIT AANVULLEN

*Artikel 18***Toezicht op de vooruitgang naar de capaciteitsdoelstellingen**

De Commissie houdt in samenwerking met de lidstaten voortdurend toezicht op de vooruitgang in de richting van de capaciteitsdoelstellingen, rekening houdend met de capaciteiten die zijn vastgesteld in artikel 20, en stelt de lidstaten regelmatig in kennis van de evaluatie van de geboekte vooruitgang. De Commissie stelt de lidstaten gedetailleerd in kennis van eventueel nog overblijvende tekorten in de responscapaciteit.

*Artikel 19***Procedure voor de vaststelling van tekorten in de responscapaciteit**

1. Als onderdeel van het toezicht op de vooruitgang in de richting van de capaciteitsdoelstellingen evalueert de Commissie in samenwerking met de lidstaten het verschil tussen de geregistreerde capaciteiten van de lidstaten in de EERC en de capaciteitsdoelstellingen als uiteengezet in bijlage III.
2. De Commissie en de lidstaten beschouwen als capaciteiten die zijn toegewezen aan de EERC alleen die capaciteiten welke zijn geregistreerd als zijnde beschikbaar gesteld door de lidstaten aan de EERC, overeenkomstig artikel 16.

*Artikel 20***Procedure voor de vaststelling van responscapaciteiten buiten de EERC**

1. Wanneer de Commissie samen met de lidstaten mogelijk significante tekorten in de responscapaciteit overeenkomstig artikel 19 van dit besluit heeft vastgesteld, onderzoekt zij in samenwerking met de lidstaten of de noodzakelijke capaciteiten beschikbaar zijn buiten de EERC, overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Besluit nr. 1313/2013/EU.
2. De Commissie beschouwt als beschikbaar buiten de EERC uitsluitend de volgende capaciteiten:
 - a) capaciteiten die zijn geregistreerd in het GNCIS;
 - b) buffercapaciteiten; of
 - c) capaciteiten die niet worden bestreken door de punten a) en b), maar die in de vereiste hoeveelheden gemakkelijk beschikbaar kunnen worden gesteld aan de lidstaat of lidstaten, binnen het vereiste tijdschema, en voor de vereiste duur.
3. Voor de vaststelling van de capaciteiten als bedoeld in lid 2, onder c), richt de Commissie een verzoek tot de nationale contactpunten waarin zij haar evaluatie van mogelijk significante tekorten in de responscapaciteit gedetailleerd beschrijft en de lidstaten oproept informatie te verstrekken omtrent mogelijke capaciteiten buiten de EERC, als bedoeld in lid 2, onder c).
4. De Commissie specificeert in haar verzoek een uiterste antwoordtermijn van maximaal 60 kalenderdagen, waarvan de exacte duur afhankelijk wordt gesteld van de verwachte complexiteit voor het vaststellen door de lidstaten van de capaciteiten als bedoeld in lid 2.
5. De lidstaten stellen de Commissie binnen de gestelde termijn schriftelijk in kennis van de details van eventuele capaciteiten als bedoeld in lid 2.
6. Indien een lidstaat binnen de gestelde termijn niet schriftelijk reageert, gaat de Commissie met het oog op deze evaluatie uit van het feit dat in die lidstaat geen capaciteiten als bedoeld in lid 2 beschikbaar zijn.
7. Gebaseerd op de informatie van de lidstaten en uitsluitend rekening houdend met de capaciteiten als bedoeld in lid 2, evalueert de Commissie of die capaciteiten de tekorten in de responscapaciteit aanvullen, zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 19 van dit besluit. De Commissie beschouwt alleen dan de tekorten in de responscapaciteit als zijnde aangevuld, indien het aantal capaciteiten binnen de EERC plus de capaciteiten als bedoeld in lid 2 gelijk is aan of groter dan de capaciteitsdoelstellingen die zijn vastgesteld in bijlage III.

*Artikel 21***Procedure voor de aanvulling van tekorten in de responscapaciteit**

1. Wanneer de Commissie samen met de lidstaten mogelijk significante tekorten in de responscapaciteit overeenkomstig artikel 19 heeft vastgesteld, en deze tekorten niet overeenkomstig artikel 20 kunnen worden aangevuld, stelt de Commissie de lidstaten hiervan schriftelijk in kennis, en deelt zij in detail mee wat volgens haar strategische tekorten in de responscapaciteit zijn.
2. De Commissie nodigt de lidstaten schriftelijk uit de strategische tekorten in de responscapaciteit aan te vullen, overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Besluit nr. 1313/2013/EU.
3. De lidstaten melden bij de Commissie of, wanneer en hoe zij van plan zijn de strategische tekorten in de responscapaciteit aan te vullen, hetzij individueel, hetzij in samenwerking met andere lidstaten.

*Artikel 22***Steun van de Commissie voor de aanvulling van strategische tekorten in de responscapaciteit**

1. Indien financiering van de Unie is vereist voor de aanvulling van strategische tekorten in de responscapaciteit overeenkomstig artikel 12, lid 3, en artikel 21, lid 1, onder j), van Besluit nr. 1313/2013/EU, publiceert de Commissie een oproep tot het indienen van voorstellen om de lidstaten te steunen.
2. In hun antwoorden op de oproep tot het indienen van voorstellen, moeten de lidstaten artikel 21, lid 1, onder j), iii) en iv), van Besluit nr. 1313/2013/EU in acht nemen.
3. De lidstaten geven onder meer het percentage van de vereiste medefinanciering van de Unie aan.

*Artikel 23***Subsidiabele kosten voor de aanvulling van tekorten in de responscapaciteit**

1. Alle kosten voor uitrusting, diensten of personeel, noodzakelijk om de responscapaciteiten te starten, komen voor financiering in aanmerking.
2. Lopende onderhoudskosten of huishoudelijke uitgaven komen niet in aanmerking.

HOOFDSTUK 7

AANVULLEN VAN TIJDELIJKE TEKORTEN BIJ BUITENGEWONE RAMPEN*Artikel 24***Financiële regelingen**

1. De Commissie stelt in het jaarlijkse werkprogramma de vereiste typen en aantallen van buffercapaciteiten in algemene termen vast, rekening houdend met de mogelijkheid van buitengewone typen rampen in lidstaten, of een buitengewone intensiteit, of andere factoren die een ramp tot een buitengewone ramp maken, zoals het samenvallen met een andere ramp, alsook de mogelijkheid van tijdelijke tekorten in dergelijke scenario's.
2. De Commissie lanceert regelmatig de noodzakelijke financiële procedures om de kosten te dekken als bepaald in artikel 21, lid 2, onder d), van Besluit nr. 1313/2013/EU, teneinde een snelle toegang te verzekeren tot de buffercapaciteiten als vastgesteld in het jaarlijkse werkprogramma.
3. De buffercapaciteiten die door de Commissie medegefinancierd worden, komen bovenop de bestaande responscapaciteiten die de lidstaten tot hun beschikking hebben als onderdeel van hun nationale paraatheid, en vervangen niet bestaande responscapaciteiten.

*Artikel 25***Voorwaarden voor de financiële bijdrage van de Unie**

1. De financiële bijdrage van de Unie wordt afhankelijk gesteld van de aanneming door de lidstaten die deelnemen aan de financiële procedures als bedoeld in artikel 24, lid 2, van de voorwaarden als bedoeld in de leden 2 tot en met 9. De Commissie kan verdere voorwaarden vaststellen in de financiële procedures.

2. De lidstaten stellen buffercapaciteiten beschikbaar als onderdeel van de vrijwillige pool.
3. Buffercapaciteiten dienen te voldoen aan de noodzakelijke vereisten voor kwaliteit en certificatie die zijn vastgesteld in de financiële procedures waarin is voorzien bij artikel 24, lid 2.
4. Buffercapaciteiten worden geregistreerd in de vrijwillige pool voor de volledige periode die in de relevante raamovereenkomsten, raampartnerschapsovereenkomsten of vergelijkbare overeenkomsten is vastgesteld. Eventuele voorwaarden en beperkingen die door de lidstaat die de capaciteiten registreert, worden opgelegd, moeten terdege door operationele vereisten worden gerechtvaardigd.
5. Buffercapaciteiten komen niet in aanmerking voor de financiële steun als bedoeld in artikel 17.
6. De Commissie stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis via GNCIS van de buffercapaciteiten die in de vrijwillige pool zijn geregistreerd.
7. De buffercapaciteiten die in de vrijwillige pool zijn geregistreerd, zijn beschikbaar voor inzet in het kader van het Uniemechanisme onder dezelfde algemene voorwaarden als andere capaciteiten die in de vrijwillige pool zijn geregistreerd, overeenkomstig artikel 11 van Besluit nr. 1313/2013/EU.
8. Na een verzoek om steun via het ERCC geschiedt de inzet van buffercapaciteiten die in de vrijwillige pool zijn geregistreerd, volgens de operationele procedures voor rampenrespons van hoofdstuk 11.
9. De buffercapaciteiten die in de vrijwillige pool zijn geregistreerd, zijn beschikbaar voor binnenlands gebruik in de lidstaten die de beschikbaarheid van de capaciteiten medegefinancierd hebben. Alvorens over te gaan tot binnenlands gebruik, overleggen deze lidstaten met het ERCC, teneinde te bevestigen dat:
 - i) er geen gelijktijdige of dreigende buitengewone ramp is die kan leiden tot een verzoek tot inzet van de buffercapaciteit;
 - ii) het binnenlandse gebruik geen hinder oplevert voor de snelle toegang van andere lidstaten tot de capaciteit in het geval van een nieuwe buitengewone ramp.

HOOFDSTUK 8

OPLEIDINGSPROGRAMMA

Artikel 26

Opleidingsprogramma

1. Er wordt een opleidingsprogramma opgezet waarmee de preventie van, de paraatheid voor en de respons op rampen worden bestreken. Het programma omvat algemene en specifieke cursussen en een systeem voor de uitwisseling van deskundigen. Het programma is gericht op de in artikel 27 genoemde doelgroepen.
2. De Commissie is belast met de coördinatie en organisatie van het opleidingsprogramma en het bepalen van de inhoud en het tijdschema ervan.

Artikel 27

Deelnemers

1. De doelgroepen van het opleidingsprogramma zijn:
 - a) het personeel voor civiele bescherming en rampenbeheersing van de lidstaten, meer bepaald leiders van interventieteams, hun plaatsvervangers en contactpersonen, deskundigen uit de lidstaten als bedoeld in artikel 41, met inbegrip van preventie- en paraatheidsdeskundigen, en belangrijk personeel van de nationale contactpunten;
 - b) het personeel van de instellingen en agentschappen van de Unie;
 - c) geselecteerde deskundigen van de landen van het Europees nabuurschapsbeleid, de kandidaat-lidstaten en de potentiële kandidaat-lidstaten.

2. De deelname aan de opleidingscursussen staat ook open voor geselecteerde deskundigen van:
 - a) de Verenigde Naties en de agentschappen daarvan;
 - b) de internationale organisaties als genoemd in bijlage VII;
 - c) derde landen, en waar passend, andere relevante actoren.
3. De lidstaten en de Commissie wijzen deelnemers aan voor ieder opleidingsonderdeel.

Artikel 28

Opleidingscursussen

1. Het programma bestaat uit een reeks cursussen van inleidend niveau, operationeel niveau en bestuursniveau.
2. De Commissie stelt in samenwerking met de lidstaten de reeks cursussen, de inhoud, de curricula en tijdsschema's voor het verloop van de cursussen, met inbegrip van de toegangsvereisten, vast.
3. De Commissie garandeert dat de opleiders en lesgevers op de hoogte worden gebracht van de relevante ontwikkelingen van het Uniemechanisme.

Artikel 29

Uitwisseling van deskundigen

Het systeem voor de uitwisseling van deskundigen tussen de lidstaten of met de Commissie stelt deskundigen in staat om:

- a) ervaringen op te doen en te delen;
- b) kennis op te doen van diverse technieken en operationele procedures die in voege zijn;
- c) de aanpak van andere deelnemende noodhulpdiensten en instellingen te bestuderen.

Artikel 30

Aanvullende opleidingsacties

Waar het passend is en in overeenstemming met het jaarlijkse werkprogramma, wordt voorzien in aanvullende opleidingsmogelijkheden voor specifieke behoeften met het oog op een vlotte en doeltreffende tenuitvoerlegging van acties voor civiele bescherming en rampenbeheer.

Artikel 31

Evaluatiesysteem

De Commissie ziet toe op de coherentie van niveau en inhoud van de opleiding. De Commissie voorziet daartoe in een passend systeem voor de evaluatie van de aangeboden opleidingsactiviteiten.

HOOFDSTUK 9

KADER VOOR OEFENINGEN

Artikel 32

Oefenprogramma, strategisch kader en prioriteiten

1. De Commissie zet een programma voor civielebeschermingsoefeningen op en beheert dit.
2. Het programma voor civielebeschermingsoefeningen wordt gestuurd door een strategisch kader waarin de doelstellingen en de rol van de oefeningen binnen het Uniemechanisme worden bepaald.

3. Meer bepaald beoogt het oefenprogramma:
 - a) de verbetering van de responscapaciteit van de lidstaten, meer bepaald inzake teams en andere middelen die worden verstrekt bij bijstandsinterventies binnen het Uniemechanisme;
 - b) de verbetering en controle van de procedures, de totstandbrenging van een gemeenschappelijke methode voor de coördinatie van bijstandsinterventies binnen het Uniemechanisme en verkorting van de reactietijd in ernstige noodsituaties;
 - c) de verbetering van de samenwerking tussen de civielebeschermingsdiensten van de lidstaten en de Commissie;
 - d) het vaststellen en delen van opgedane ervaringen;
 - e) het toetsen van de tenuitvoerlegging van opgedane ervaringen.
4. De algemene prioriteiten van het oefenprogramma worden in een omvattend lange-termijnplan uiteengezet. Daarin zijn elementen van relevante rampscenario's en capaciteiten opgenomen.
5. De Commissie:
 - a) ontwikkelt het strategische kader en het omvattende lange-termijnplan, in samenwerking met de lidstaten, rekening houdend met het programma Opgedane ervaringen en andere relevante informatie;
 - b) stelt de doelstellingen van de oefeningen vast, alsook hun rol met betrekking tot andere componenten van het Uniemechanisme; en
 - c) doet een jaarlijks voorstel in het werkprogramma voor specifieke oefenprioriteiten overeenkomstig het omvattende lange-termijnplan.

HOOFDSTUK 10

PROGRAMMA OPGEDANE ERVARINGEN

Artikel 33

Toezicht, analyse en evaluatie

1. De Commissie en de lidstaten wisselen gegevens, informatie en evaluaties uit die noodzakelijk zijn voor het toezicht, de analyse en de evaluatie van alle relevante civielebeschermingsacties binnen het Uniemechanisme.
2. De Commissie zet een gegevensbank op en beheert deze, ten gebruike van de lidstaten en de Commissie, voor het verzamelen en uitwisselen van gegevens, voor het verspreiden van opgedane ervaringen en om een overzicht te hebben over de stand van tenuitvoerlegging.
3. De Commissie faciliteert het vaststellen van opgedane ervaringen met de relevante belanghebbenden, onder meer door de organisatie van vergaderingen.

Artikel 34

Bevordering van de tenuitvoerlegging

1. De Commissie garandeert dat de ervaringen die door de Commissie, de lidstaten en de relevante belanghebbenden zijn geïdentificeerd, in het besluitvormingsproces ingang vinden voor de verdere ontwikkeling van het Uniemechanisme.
2. Meer bepaald dragen de opgedane ervaringen bij tot het vaststellen van:
 - a) de prioriteiten van het opleidingsprogramma, waar passend met inbegrip van de inhoud en de curricula van de opleidingscursussen en het oefenprogramma;
 - b) de prioriteiten van de jaarlijkse oproepen tot preventie- en paraatheidsprojecten; en
 - c) de prioriteiten van de planningsactiviteiten als bedoeld in artikel 10 van Besluit nr. 1313/2013/EU.
3. De Commissie brengt regelmatig verslag uit over het programma Opgedane ervaringen, door de relevante ervaringen op te sommen, de geplande corrigerende maatregelen, de verantwoordelijkheden en tijdsschema's en de status van tenuitvoerlegging van de ervaringen.
4. De lidstaten brengen regelmatig verslag uit over de vooruitgang die is geboekt met de tenuitvoerlegging van de opgedane ervaringen onder hun nationale verantwoordelijkheid.

HOOFDSTUK 11

OPERATIONELE PROCEDURES VOOR RAMPENRESPONS

Artikel 35

Verzoeken tot steun en respons

1. Wanneer een ramp plaatsvindt binnen de Unie, of een ramp dreigt, voert de Commissie, na ontvangst van een verzoek tot steun via GNCIS, zoals passend en zonder verwijl de acties uit waarin is voorzien bij artikel 15, lid 3, van Besluit nr. 1313/2013/EU.
2. Wanneer een ramp plaatsvindt buiten de Unie, of een ramp dreigt, waarvoor civielebeschermingsbijstand noodzakelijk kan zijn, kan de Commissie het derde land in kennis stellen van de mogelijkheden om tot steun te verzoeken in het kader van het Uniemechanisme.
3. Een lidstaat die of derde land dat getroffen of bedreigd wordt door een ramp, richt, indien het land om steun wil verzoeken in het kader van het Uniemechanisme, een schriftelijk verzoek tot civielebeschermingsbijstand aan het ERCC via zijn bevoegde nationale autoriteiten. Indien het land of steun wil verzoeken via het Uniemechanisme, de Verenigde Naties en de agentschappen ervan, of enige andere internationale organisatie als bedoeld in bijlage VII, richten zij een schriftelijk verzoek tot civielebeschermingsbijstand aan het ERCC.
4. Het land dat om bijstand verzoekt, verstrekt het ERCC alle relevante informatie over de situatie en met name over specifieke behoeften, de verlangde ondersteuning en de betrokken locatie.
5. Het land dat om bijstand verzoekt, informeert het ERCC over het tijds kader, het punt van binnenkomst, de locatie waarvoor de bijstand is gevraagd, en het operationele contactpunt ter plaatse dat de ramp beheert.
6. Het ERCC bereidt voor zover mogelijk specifieke inzetplannen voor voor elk verzoek tot steun. Deze plannen omvatten aanbevelingen voor de verlening van de bijstand, met inbegrip van uitnodigingen voor het inzetten van modules, teams voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteiten en deskundigen die zijn geregistreerd in de EERC, en een evaluatie van eventuele kritieke behoeften. De specifieke inzetplannen volgen de structuur en de vorm als aangegeven in bijlage VI en zijn gebaseerd op de algemene vooraf opgestelde plannen waarnaar wordt verwezen in artikel 15, lid 3, onder c), en artikel 16, lid 3, onder b), van Besluit nr. 1313/2013/EU, waarmee de meest relevante typen van rampenrisico's worden bestreken en rekening wordt gehouden met de risicoscenario's in de risico-evaluaties van de lidstaten. De specifieke inzetplannen worden doorgezonden naar alle lidstaten.
7. Met de volgende criteria (waarvan de prioriteit kan worden afgewogen volgens de specifieke kenmerken van het verzoek tot steun) wordt rekening gehouden bij het selecteren van de capaciteiten in de EERC:
 - a) beschikbaarheid;
 - b) geschiktheid;
 - c) locatie/nabijheid;
 - d) geraamde vervoerstijd en kosten;
 - e) eerdere ervaring;
 - f) eerder gebruik van het middel;
 - g) andere relevante criteria, zoals taalcapaciteiten, culturele verwantschap.
8. Tenzij anders overeengekomen met de lidstaten, vraagt het ERCC de lidstaten niet om specifieke capaciteiten uit de EERC in te zetten in gebieden met een gewapend conflict, of waar een dreiging van gewapend conflict bestaat, of waar andere toestanden heersen die de gezondheid en veiligheid van de interventieteams in gevaar brengen.
9. De lidstaten die een uitnodiging krijgen om capaciteiten uit de EERC in te zetten, stellen het ERCC overeenkomstig artikel 11, lid 7, van Besluit nr. 1313/2013/EU in kennis van hun uiteindelijke besluit tot inzet. Het ERCC specificeert het tijdsbestek waarbinnen de lidstaat in beginsel wordt geacht te antwoorden. Deze termijn wordt gebaseerd op de aard van de ramp en bedraagt in geen enkel geval minder dan twee uren.
10. Het verzoekende land informeert het ERCC op welk aanbod van steun het is ingegaan.

11. Indien steun nodig is om een kritieke behoefte aan te pakken en deze steun niet, of niet in voldoende mate, beschikbaar is in de EERC, stelt de Commissie alle nationale contactpunten via het GNCIS onmiddellijk in kennis van de beschikbare financiële steun van de Unie voor vervoer, krachtens artikel 23, lid 3, onder b), van Besluit nr. 1313/2013/EU.

12. Wat de verzoeken om interventieteams en middelen betreft, brengt het ERCC de lidstaten op de hoogte van de door het verzoekende land gemaakte keuze. De lidstaten die de steun verlenen, informeren het ERCC geregeld over de verzending van de interventieteams en middelen, met inbegrip van alle capaciteiten die onderdeel zijn van het EERC.

13. De Commissie kan een deskundigenteam selecteren, aanwijzen en uitzenden voor steunverlening ter plaatse overeenkomstig artikel 17 van Besluit nr. 1313/2013/EU.

Artikel 36

Deskundigenopdrachten

1. De uitgezonden deskundigen vervullen de taken die zijn beschreven in artikel 8, onder d), van Besluit nr. 1313/2013/EU. Zij brengen periodiek verslag uit bij de autoriteiten van het verzoekende land en bij het ERCC.
2. Het ERCC houdt de lidstaten op de hoogte van de voortgang van de opdracht van de deskundigen.
3. Het verzoekende land informeert het ERCC geregeld over de voortgang van de lopende activiteiten ter plaatse.
4. In het geval van interventies in derde landen licht de leider van het interventieteam het ERCC regelmatig in over het verloop van de activiteiten die op de plaats van de noodsituatie worden ontplooid.
5. Het ERCC verzamelt alle ontvangen informatie en verspreidt deze bij de contactpunten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

Artikel 37

Operationele terugtrekking

1. De verzoekende lidstaat of een van de lidstaten die bijstand verlenen, brengt het ERCC en de uitgezonden deskundigen en interventieteams op de hoogte wanneer hun bijstand niet langer is vereist of niet langer kan worden verleend. De daadwerkelijke terugtrekking wordt op passende wijze georganiseerd door het verzoekende land en de lidstaten. Het ERCC wordt hiervan op de hoogte gehouden.
2. In derde landen rapporteert de leider van het interventieteam zo spoedig mogelijk aan het ERCC indien hij van oordeel is, na terdege overleg te hebben gepleegd met het verzoekende land, dat de bijstand niet langer is vereist of de doeltreffende verlening van de bijstand wordt belemmerd. Het ERCC zendt deze informatie door naar de delegatie van de Unie in dat land en naar de relevante diensten van de Commissie, de EDEO, en de lidstaten. Het ERCC garandeert in overleg met het verzoekende land de daadwerkelijke terugtrekking van de uitgezonden deskundigen en de interventieteams.

Artikel 38

Rapportage en opgedane ervaringen

1. De bevoegde autoriteiten van het verzoekende land en van de lidstaten die bijstand hebben verleend, en de uitgezonden deskundigen, kunnen hun conclusies over alle aspecten van de interventie bekendmaken aan het ERCC. Een beknopt verslag over de verstrekte bijstand en eventuele opgedane ervaringen wordt door het ERCC opgesteld.
2. Onverminderd de artikelen 33 en 34 houden het ERCC en de lidstaten toezicht op de tenuitvoerlegging van de opgedane ervaringen teneinde de bijstandsinterventies in het kader van het Uniemechanisme te optimaliseren.

*Artikel 39***Kosten**

1. Tenzij anders is overeengekomen, draagt het verzoekende land de kosten van de door de lidstaten verleende bijstand.
2. De lidstaat die bijstand verleent, kan, met name gelet op de aard van de noodsituatie en de omvang van de schade, de bijstand geheel of ten dele kosteloos aanbieden. Dat land kan ook op elk moment afzien van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van zijn kosten.
3. Tenzij anders is overeengekomen, verstrekt het verzoekende land voor de duur van de interventie kost en logies aan de bijstandsteams en, indien hun voorraden en benodigdheden op raken, zorgt het op eigen kosten voor bevoorradiging. De bijstandsteams dienen evenwel in het beginstadium, gedurende een redelijke periode al naar gelang van de gebruikte middelen, logistiek onafhankelijk te zijn en in hun eigen behoeften te kunnen voorzien, en zij stellen het ERCC hiervan in kennis.
4. De kosten voor het uitzenden van deskundigen en relevante logistieke steun worden geregeld overeenkomstig artikel 22, onder a), van Besluit nr. 1313/2013/EU. Deze kosten komen in aanmerking voor steun van de Unie.

*Artikel 40***Schadevergoedingen**

1. De verzoekende lidstaat ziet ervan af, bijstandverlenende lidstaten om vergoeding te verzoeken voor schade die aan zijn eigendom of personeel is berokkend, indien die schade het gevolg is van de overeenkomstig het Uniemechanisme en dit besluit plaatsvindende bijstandsinterventie, tenzij is bewezen dat deze schade het gevolg is van fraude of ernstig wangedrag.
2. Indien derden schade hebben geleden als gevolg van een bijstandsinterventie, werken het verzoekende land en de bijstandverlenende lidstaat samen om de vergoeding van die schade te vergemakkelijken, overeenkomstig de bestaande wetgeving en relevante kaders.

HOOFDSTUK 12

PROCEDURE VOOR DE INZET VAN TEAMS VAN DESKUNDIGEN*Artikel 41***Categorieën deskundigen**

De lidstaten rangschikken de deskundigen in de volgende categorieën:

- a) technische deskundigen;
- b) evaluatiedeskundigen;
- c) coördinatiedeskundigen;
- d) leiders van interventieteams.

*Artikel 42***Taken en functies**

1. De technische deskundigen zijn in staat om advies te verstrekken over specifieke, zeer technische onderwerpen en de daarmee samenhangende risico's en zijn beschikbaar voor opdrachten.
2. De evaluatiedeskundigen zijn in staat om een evaluatie te maken van de situatie en advies te verlenen over de te nemen maatregelen en zijn beschikbaar voor opdrachten.
3. Tot de coördinatiedeskundigen behoren in voorkomend geval plaatsvervangende leiders van interventieteams, personeel voor logistiek en communicatie en ander noodzakelijk personeel. Indien daarom wordt verzocht, kunnen de technische deskundigen en de evaluatiedeskundigen in het coördinatieteam worden opgenomen om de leider van het interventieteam voor de gehele duur van de opdracht bij te staan.

4. De leider van het interventieteam is belast met de leiding van het evaluatie- en coördinatieteam gedurende de interventie. De leider van het interventieteam neemt terdege contact op met de autoriteiten van het getroffen land, met het ERCC, en de contactpersoon van het ERCC, met andere internationale organisaties, alsook, indien bijstandsinterventies plaatsvinden in het kader van het Uniemechanisme buiten de lidstaten, met de delegatie van de Unie in dat land.
5. Deskundigen die worden ingezet voor paraatheidsopdrachten, kunnen door de Commissie in overeenstemming met hun aanwijzende lidstaat worden gemachtigd een van de functies als bedoeld in artikel 41 op zich te nemen, en zij zijn in staat advies te geven en verslag uit te brengen inzake adequate paraatheidsmaatregelen, onder meer met betrekking tot bestuurlijke capaciteit, de noodzaak van vroegtijdige waarschuwing, opleiding, oefeningen en bewustmaking.
6. Deskundigen die worden ingezet voor preventie-opdrachten, kunnen door de Commissie in overeenstemming met hun aanwijzende lidstaat worden gemachtigd een van de functies als bedoeld in artikel 41 op zich te nemen, en zij zijn in staat advies te geven en verslag uit te brengen inzake adequate preventiemaatregelen en de capaciteit voor risicobeheer.

Artikel 43

Deskundigengegevensbank

1. De gegevens betreffende de deskundigen worden door de Commissie verzameld in een deskundigengegevensbank en via het GNCIS toegankelijk gemaakt.
2. De deskundigen die zijn opgenomen in de EERC, worden specifiek geïdentificeerd in de gegevensbank als bedoeld in lid 1.

Artikel 44

Opleidingsvereisten

De deskundigen volgen indien nodig het overeenkomstig artikel 26 opgezette opleidingsprogramma.

Artikel 45

Aanwijzing

Bij een verzoek tot steun zijn de lidstaten verantwoordelijk voor de aanwijzing van beschikbare deskundigen en voor het melden van hun contactgegevens bij het ERCC.

Artikel 46

Inzet en dienstencontract

1. Het ERCC is in staat om de aangewezen deskundigen, nadat zij door de lidstaten voor een specifieke opdracht zijn aangewezen, op zeer korte termijn in te zetten en uit te zenden.
2. De Commissie ondertekent met elke deskundige een dienstencontract dat de volgende elementen omvat:
 - a) de doelstellingen van de opdracht;
 - b) het mandaat;
 - c) de beoogde duur van de opdracht;
 - d) informatie over de lokale contactpersonen;
 - e) de dekking door de verzekering;
 - f) de dagvergoeding om uitgaven te dekken;

- g) de specifieke betalingsvoorwaarden;
- h) richtsnoeren voor technische deskundigen, evaluatiedeskundigen, coördinatiedeskundigen en leiders van interventie-teams.

HOOFDSTUK 13

VERVOERSSTEUN

Artikel 47

Vormen van vervoerssteun

Vervoerssteun kan de vorm aannemen van:

- a) pooling of delen van vervoerscapaciteiten;
- b) vaststellen en faciliteren van de toegang voor de lidstaten tot vervoersmiddelen op de commerciële markt en/of van andere oorsprong; of
- c) verstrekken van steun van de Unie aan de lidstaten via subsidies of via vervoersdiensten die door particuliere of andere entiteiten worden verstrekt.

Artikel 48

Procedure voor vervoerssteun via het Uniemechanisme

1. De procedures waarin is voorzien bij de artikelen 49 en 50, zijn van toepassing indien een verzoek tot vervoerssteun wordt gedaan.
2. Verzoeken moeten door de in artikel 56 bedoelde bevoegde instantie schriftelijk aan de Commissie worden gericht. Zij moeten de in deel A van bijlage VIII bedoelde informatie bevatten.
3. Bij pooling van vervoersfaciliteiten kan een lidstaat de leiding nemen en voor de volledige operatie om financiële steun van de Unie verzoeken.
4. Alle verzoeken tot vervoerssteun in het kader van dit besluit en verwante reacties en uitwisselingen van informatie tussen de lidstaten en de Commissie worden gemeld bij en verwerkt door het ERCC.
5. Verzoeken worden via het GNCIS of e-mail doorgezonden. Per fax of e-mail of via het GNCIS ingediende verzoeken waarbij ook om financiering door de Gemeenschap wordt gevraagd, worden aanvaard mits de door de bevoegde instantie ondertekende originelen vervolgens onverwijld naar de Commissie worden gezonden.
6. De Commissie kan echter een elektronisch uitwisselingssysteem instellen voor alle uitwisselingen met begunstigden, met inbegrip van de sluiting van subsidieovereenkomsten, de kennisgeving van subsidiebesluiten en eventuele wijzigingen daarbij, krachtens artikel 179 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie ⁽¹⁾.

Artikel 49

Verzoek om vervoerssteun

1. De Commissie stelt na ontvangst van een verzoek tot steun de contactpunten die door de lidstaten volgens artikel 9, lid 7, van Besluit nr. 1313/2013/EU zijn aangewezen, onverwijld daarvan in kennis.
2. In de kennisgeving kan de Commissie indien gewenst de lidstaten uitnodigen details te verstrekken over eventuele vervoersmiddelen die zij aan de verzoekende lidstaat ter beschikking kunnen stellen, of over enige andere alternatieve oplossing die zij kunnen voorstellen, om aan de behoeften van het verzoekende land tegemoet te komen. De Commissie kan een maximumtermijn vaststellen om deze informatie te verstrekken.
3. Na kennisgeving aan de contactpunten door de Commissie als bedoeld in lid 1 komt het gevraagde vervoer in aanmerking voor medefinanciering door de Unie, onverminderd artikel 53.

⁽¹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie van 29 oktober 2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L 362 van 31.12.2012, blz. 1).

*Artikel 50***Antwoorden op verzoeken om vervoerssteun**

1. De lidstaten die vervoerssteun kunnen verstrekken, stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis, uiterlijk 24 uur na ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in artikel 49, tenzij in die kennisgeving iets anders is bepaald, van alle vervoersmiddelen die zij op vrijwillige basis beschikbaar kunnen stellen in antwoord op het verzoek tot steun, voor pooling of ter identificatie van vervoersmiddelen. Deze informatie omvat eveneens de elementen waarin is voorzien in deel B van bijlage VIII, alsook informatie over eventuele financiële voorwaarden of beperkingen.
2. De Commissie bundelt de informatie over de beschikbare vervoersmiddelen en stuurt die zo snel mogelijk door naar de verzoekende lidstaat.
3. Behalve de in lid 2 bedoelde informatie stuurt de Commissie de lidstaten ook alle andere informatie die zij heeft over elders, zoals op de commerciële markt, beschikbare vervoersmiddelen en vergemakkelijkt zij de toegang van de lidstaten tot die aanvullende vervoersmiddelen.
4. De verzoekende lidstaat licht de Commissie in over de door hem gekozen vervoersoplossingen en neemt contact op met de lidstaten die de steun geven of met de door de Commissie geïdentificeerde marktdeelnemer.
5. De Commissie stelt alle lidstaten in kennis van de keuze van de verzoekende lidstaat. Dat land brengt de Commissie regelmatig op de hoogte van de vorderingen bij het verlenen van de civielebeschermingsbijstand.

*Artikel 51***Verzoek om subsidie**

1. Wanneer een mogelijke vervoersoplossing is gevonden door een lidstaat, maar financiering door de Unie nodig is om het vervoer van de civielebeschermingsbijstand mogelijk te maken, kan de lidstaat de Unie om een subsidie vragen.
2. De lidstaat geeft in zijn verzoek het percentage van financiering door de Unie aan waarom hij verzoekt, maximaal 55 % van de subsidiabele kosten voor vervoersactiviteiten overeenkomstig artikel 23, lid 2, van Besluit nr. 1313/2013/EU, en maximaal 85 % van de subsidiabele kosten voor vervoersactiviteiten overeenkomstig artikel 23, lid 3, onder a) en b), van Besluit nr. 1313/2013/EU. De Commissie stelt alle lidstaten onverwijld in kennis van het verzoek.
3. De Commissie kan raampartnerschapsovereenkomsten opzetten met de relevante bevoegde autoriteiten van de lidstaten als bedoeld in artikel 178 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012.

*Artikel 52***Verzoek om vervoersdiensten**

1. In gevallen waarin de om vervoerssteun verzoekende lidstaat geen vervoersoplossing heeft gevonden, kan hij de Commissie vragen met een particuliere of andere onderneming een contract voor een vervoersdienst te sluiten om zijn civielebeschermingsbijstand naar het getroffen land te vervoeren.
2. Na ontvangst van een verzoek als bedoeld in lid 1 stelt de Commissie onverwijld alle lidstaten van het verzoek in kennis en licht zij de om een vervoersdienst verzoekende lidstaat in over eventuele beschikbare oplossingen en de kosten hiervan.
3. Op basis van de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie-uitwisseling geeft de lidstaat een schriftelijke bevestiging van zijn verzoek om een vervoersdienst en van zijn belofte de Commissie overeenkomstig artikel 54 terug te betalen. De lidstaat geeft aan welk percentage van de kosten hij zal terugbetalen. Dit percentage bedraagt minimaal 45 % voor vervoersactiviteiten volgens artikel 23, lid 2, van Besluit nr. 1313/2013/EU, en 15 % voor vervoersactiviteiten volgens artikel 23, lid 3, onder a) en b), van Besluit nr. 1313/2013/EU.
4. De lidstaat stelt de Commissie onverwijld in kennis van alle veranderingen in het verzoek om een vervoersdienst.

*Artikel 53***Besluit inzake Uniefinanciering van vervoerssteun**

1. Om te bepalen of de criteria van artikel 23, lid 1, onder d), van Besluit nr. 1313/2013/EU en de beginselen van zuinigheid, efficiëntie en doeltreffendheid van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ zijn nageleefd, wordt rekening gehouden met het volgende:

- a) de informatie in het door de lidstaat overeenkomstig artikel 48, lid 2, ingediende verzoek om financiering door de Unie;
- b) de door het getroffen land gemelde behoeften;
- c) de behoeften zoals deze eventueel worden beoordeeld door de deskundigen die tijdens de noodsituatie verslag uitbrengen aan de Commissie;
- d) andere door de lidstaten en internationale organisaties verstrekte relevante en betrouwbare informatie waarover de Commissie ten tijde van haar besluit beschikt;
- e) de efficiëntie en doeltreffendheid van de vervoersoplossingen die de tijdige verstrekking van de civielebeschermingsbijstand moeten garanderen;
- f) de mogelijkheden van lokale aanbestedingen;
- g) andere maatregelen van de Commissie.

2. De lidstaten verstrekken alle aanvullende informatie die nodig is om te beoordelen of aan de in artikel 23, lid 1, onder d), van Besluit nr. 1313/2013/EU genoemde criteria is voldaan. De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk na de ontvangst van een verzoek van de Commissie om dergelijke informatie op de hoogte.

3. De Commissie geeft het bedrag aan van de te betalen voorfinanciering, die kan oplopen tot 85 % van de totale financiële bijdrage van de Unie die is gevraagd, naargelang van de beschikbaarheid van begrotingsmiddelen. Er wordt geen voorfinanciering toegekend voor subsidies die vallen beneden de drempel van geringe subsidies als vastgesteld in artikel 185 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012, tenzij de om financiële steun verzoekende lidstaat kan aantonen dat het uitblijven van voorfinanciering de tenuitvoerlegging van de activiteiten in gevaar zou brengen.

4. Het besluit over financiële steun wordt onverwijld meegedeeld aan de lidstaat die om financiële steun verzocht. Het wordt ook aan alle andere lidstaten meegedeeld.

5. Individuele verzoeken tot vervoerssubsidie waarvoor de verlangde Uniebijdrage lager is dan 2 500 EUR, komen niet in aanmerking voor medefinanciering van de Unie, behalve indien zij worden gedekt door de raampartnerschapsovereenkomsten als bedoeld in artikel 51, lid 3.

*Artikel 54***Terugbetaling van Uniefinanciering van vervoerssteun**

Voor de door de Commissie volgens de procedure van artikel 52 gemaakte kosten stuurt de Commissie de lidstaten die van de financiering door de Unie hebben geprofiteerd, binnen 90 dagen na de voltooiing van de vervoersoperatie waarvoor financiële steun van de Unie werd toegekend, een invorderingsopdracht over een bedrag dat overeenkomt met de bepalingen van het besluit van de Commissie over het verzoek om een vervoersdienst en dat ten minste 15 % van de vervoerkosten uitmaakt, voor vervoersactiviteiten overeenkomstig artikel 23, lid 3, van Besluit nr. 1313/2013/EU, en ten minste 45 % voor vervoersactiviteiten overeenkomstig artikel 23, lid 2, van Besluit nr. 1313/2013/EU.

*Artikel 55***Schadevergoedingen**

De lidstaat die om vervoerssteun verzoekt, vraagt de Commissie geen schadevergoeding voor schade aan zijn eigendommen of voor schade voor zijn personeel wanneer die schade het gevolg is van het verstrekken van vervoerssteun in het kader van dit besluit, tenzij bewezen is dat de schade het gevolg is van fraude of grove schuld.

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

*Artikel 56***Aanwijzing van bevoegde autoriteiten**

De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die gemachtigd zijn om financiële steun uit hoofde van dit besluit bij de Commissie te vragen en van de Commissie te ontvangen en stellen de Commissie daar binnen 60 dagen na de kennisgeving van dit besluit van in kennis. Wijzigingen in die informatie worden onverwijld ter kennis van de Commissie gebracht.

Kennisgevingen aan bevoegde autoriteiten die door de lidstaten worden gedaan overeenkomstig artikel 12 van Beschikking 2007/606/EG, Euratom, blijven echter geldig tot verder informatie van de betrokken lidstaat wordt ontvangen.

HOOFDSTUK 14

SLOTBEPALINGEN*Artikel 57***Intrekking**

De Beschikkingen 2004/277/EG, Euratom en 2007/606/EG, Euratom worden ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken beschikkingen gelden als verwijzingen naar onderhavig besluit en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage IX.

*Artikel 58***Geadresseerden**

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 oktober 2014.

Voor de Commissie
Kristalina GEORGIEVA
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

GNCIS

„Country card template” voor _____ (land) dat deelneemt aan het Emergency
Gemeenschappelijk noodcommunicatie- en informatiesysteem (GNCIS)

als bedoeld in artikel 8, onder b), van Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de
Raad

Bevoegde nationale autoriteit: _____

Lid van het beheers- en regelgevend comité

Voornaam		Achternaam	
	Straat		Gemeente
	Postcode		
Tel.		Fax	E-mail:

(voor plaatsvervangende leden: andere tabel invullen)

Informatie over de site(s) van het/de contactpunt(en) te verbinden met het GNCIS

Instelling			
Straat			
Gemeente			
Postcode			
	Hoofd operationele dienst technische van de contactpuntorganisatie	Contactpersoon voor technische aangelegenheden	Lokale beveiligingsregistratie- ambtenaar
Achternaam			
Voornaam			
Tel.			
Fax			
E-mail			

(lijnen toevoegen bij meer dan één site)

De Commissie stelt de bevoegde nationale autoriteit schriftelijk in kennis van alle andere relevante technische specificaties.

OVEREENKOMST

Wij zijn het eens met het bovenstaande en verbinden ons ertoe:

- de Europese Commissie alle noodzakelijke informatie en bijstand te verstrekken in de context van de verdere ontwikkeling en tenuitvoerlegging van het GNCIS
- de beschikbaarheid te garanderen van de noodzakelijke begrotingsmiddelen voor het functioneren van de connectie.

Lid van het beheers- en regelgevend comité:

_____ (Handtekening)

_____ (Datum)

Directeur-generaal:

_____ (Handtekening)

_____ (Datum)

Gelieve een ondertekende kopie per normale post of per fax te zenden naar de Europese Commissie, DG ECHO.B1 Eenheid Respons in noodsituaties, alsook per e-mail naar ECHO-ERCC@ec.europa.eu

BIJLAGE II

ALGEMENE VEREISTEN VOOR MODULES EN TEAMS VOOR TECHNISCHE BIJSTAND EN ONDERSTEUNING

1. Pompen met hoog debiet

Taken	— Pompwerkzaamheden: — in overstroomde gebieden, — om water te leveren ter ondersteuning bij brandbestrijding.
Capaciteiten	— Pompwerkzaamheden met mobiele pompen met middelhoog en hoog debiet: — met een totale capaciteit van minstens 1 000 m³/uur; en — waarmee bij een gereduceerde pompcapaciteit een hoogteverschil van 40 m kan worden overbrugd. — De mogelijkheden van deze pompen zijn: — ze kunnen worden ingezet in moeilijk toegankelijke gebieden en terreinen, — ze kunnen modderig water pompen dat maximaal 5 % vaste elementen bevat met brokken tot 40 mm groot, — ze kunnen gedurende langere operaties water pompen tot maximaal 40 °C, — ze kunnen water aanvoeren over een afstand van 1 000 m.
Belangrijkste onderdelen	— Pompen met middelhoog en hoog debiet. — Slangen en koppelingen die compatibel zijn met verschillende normen, waaronder de Storz-norm. — Voldoende personeel om de werkzaamheden uit te voeren, indien nodig op continue basis.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar gedurende maximaal 21 dagen.

2. Waterzuivering

Taken	— Voorziening met drinkwater afkomstig van oppervlaktewater, overeenkomstig de toepasselijke normen en ten minste op het niveau van de WHO-normen. — Waterkwaliteitscontrole aan de uitgang van de zuiveringsinstallatie.
Capaciteiten	— Zuivering van 225 000 liter water per dag. — Opslagcapaciteit equivalent aan de productie van een halve dag.
Belangrijkste onderdelen	— Mobiele waterzuiveringseenheid. — Mobiele watertank. — Mobiel veldlaboratorium. — Koppelingen die compatibel zijn met verschillende normen, inclusief de Storz-norm. — Voldoende personeel om de werkzaamheden uit te voeren, indien nodig op continue basis.

Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar gedurende een periode van maximaal twaalf weken.

3. Middelzware stedelijke zoek- en reddingsoperaties

Taken	— Opsporen, lokaliseren en redden van slachtoffers ⁽¹⁾ die onder puin liggen (bijvoorbeeld bij ingestorte gebouwen en verkeersongevallen). — De nodige levensreddende eerste hulp bieden tot aan de overdracht voor verdere behandeling.
Capaciteiten	— De module moet in staat zijn de volgende taken te verrichten, rekening houdend met erkende internationale richtsnoeren, zoals de INSARAG-richtsnoeren: — opsporen met speurhonden en/of technische zoekapparatuur, — redden, inclusief tillen, — snijden van beton, — gebruik van reddingstouw, — eenvoudig stutten, — opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, — gevorderde levensondersteunende behandeling ⁽³⁾. — Vermogen om gedurende zeven dagen 24 uur per dag op een locatie te werken.
Belangrijkste onderdelen	— Leidinggeven (commando, contact/coördinatie, planning, media/verslaggeving, evaluatie/analyse, veiligheid van mensen en materieel). — Opsporing (technische opsporing en/of opsporing met speurhonden; opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen). — Redden (breken en doorgangen maken, snijden, tillen en vervoeren, stutten, gebruik van reddingstouw). — Medische verzorging van slachtoffers, personeel en reddingshonden.
Zelfvoorziening	— Ten minste gedurende een operatie van zeven dagen. — Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Binnen 32 uur operationeel in het getroffen land.

⁽¹⁾ Levende slachtoffers.

⁽²⁾ Basiscapaciteit, meer uitgebreide capaciteiten zijn opgenomen in de module „Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering”.

⁽³⁾ Patiëntenverzorging (eerste hulp en medische stabilisering) vanaf het moment van de redding tot aan de overdracht van het slachtoffer.

4. Zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties

Taken	— Opsporen, lokaliseren en redden van slachtoffers ⁽¹⁾ die onder puin liggen (bijvoorbeeld bij ingestorte gebouwen en verkeersongevallen). — De nodige levensreddende eerste hulp bieden tot aan de overdracht voor verdere behandeling.
-------	--

Capaciteiten	— De module moet in staat zijn de volgende taken te verrichten, rekening houdend met erkende internationale richtsnoeren, zoals de INSARAG-richtsnoeren: — opsporen met speurhonden en technische zoekapparatuur, — redden, inclusief tillen van zware lasten, — snijden van gewapend beton en constructiestaal, — gebruik van reddingstouw, — uitgebreid stutten, — opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, — gevorderde levensondersteunende behandeling ⁽³⁾. — Vermogen om gedurende tien dagen 24 uur per dag op meer dan één locatie te werken.
Belangrijkste onderdelen	— Leidinggeven (commando, contact/coördinatie, planning, media/verslaggeving, evaluatie/analyse, veiligheid van mensen en materieel). — Opsporen (technische opsporing, opsporing met speurhonden, opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen). — Redden (breken en doorgangen maken, snijden, tillen en vervoeren, stutten, gebruik van reddingstouw). — Medische verzorging van slachtoffers, personeel en reddingshonden ⁽⁴⁾.
Zelfvoorziening	— Ten minste gedurende een operatie van tien dagen. — Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Binnen 48 uur operationeel in het getroffen land.

⁽¹⁾ Levende slachtoffers.

⁽²⁾ Basiscapaciteit, meer uitgebreide capaciteiten zijn opgenomen in de module „Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering”.

⁽³⁾ Patiëntenverzorging (eerste hulp en medische stabilisering) vanaf het moment van de redding tot aan de overdracht van het slachtoffer.

⁽⁴⁾ Afhankelijk van de voorwaarden voor medische en diergeneeskundige vergunningen.

5. Module voor de bestrijding van bosbranden met helikopters

Taken	— Bijdragen aan het blussen van grote bos- en vegetatiebranden door middel van brandbestrijding vanuit de lucht.
Capaciteiten	— Drie helikopters met een capaciteit van elk 1 000 liter. — Continu inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	— Drie helikopters met bemanning, waarbij telkens ten minste twee helikopters tegelijk operationeel kunnen zijn. — Technisch personeel. — 4 waterremmers of 3 waterstortuitrustingen. — 1 onderhoudsset. — 1 stel reserveonderdelen. — 2 reddingstakels. — Communicatieapparatuur.
Zelfvoorziening	— De bepalingen van artikel 12, lid 1, onder f) en g), zijn van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 3 uur na aanvaarding van het aanbod.

6. Module voor de bestrijding van bosbranden met vliegtuigen

Taken	— Bijdragen aan het blussen van grote bos- en vegetatiebranden door middel van brandbestrijding vanuit de lucht.
Capaciteiten	— Twee vliegtuigen met een capaciteit van elk 3 000 liter. — Continu inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	— Twee vliegtuigen. — Minstens vier bemanningen. — Technisch personeel. — Veldonderhoudsuitrusting. — Communicatieapparatuur.
Zelfvoorziening	— De bepalingen van artikel 12, lid 1, onder f) en g), zijn van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 3 uur na aanvaarding van het aanbod.

7. Voorste medische post

Taken	— Indelen van de patiënten (triage) op de plaats van de ramp. — Stabiliseren van de toestand en voorbereiding van de patiënten voor vervoer naar de meest geschikte medische faciliteit voor definitieve behandeling.
Capaciteiten	— Triage van minstens 20 patiënten per uur. — Medisch team dat per 24 uur 50 patiënten kan stabiliseren, werkend in tweeploegendienst. — Medische voorraad voor de behandeling van 100 lichtgewonde patiënten per 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	— Medisch team voor ploegendienst van 12 uur: — triage: 1 verpleegkundige en/of 1 arts, — intensieve verzorging: 1 arts en 1 verpleegkundige, — ernstige maar niet-levensbedreigende letsels: 1 arts en 2 verpleegkundigen, — evacuatie: 1 verpleegkundige, — gespecialiseerd ondersteunend personeel, 4. — Tenten: — tent(en) met onderling verbonden vertrekken voor triage, medische verzorging en evacuatie, — tent(en) voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Operationeel één uur na aankomst op de locatie.

8. Voorste medische post met operatieruimte

Taken	— Indelen van de patiënten (triage) op de plaats van de ramp. — Uitvoeren van levensreddende chirurgische ingrepen. — Stabiliseren van de toestand en voorbereiding van de patiënten voor vervoer naar de meest geschikte medische faciliteit voor definitieve behandeling.
Capaciteiten	— Triage van minstens 20 patiënten per uur. — Medisch team dat per 24 uur 50 patiënten kan stabiliseren, werkend in tweeploegendienst. — Medisch team dat levensreddende chirurgische ingrepen kan verrichten op 12 patiënten per 24 uur activiteit, werkend in tweeploegendienst. — Medische voorraad voor de behandeling van 100 lichtgewonde patiënten per 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	— Medisch team voor ploegendienst van 12 uur: — triage: 1 verpleegkundige en/of 1 arts, — intensieve verzorging: 1 arts en 1 verpleegkundige, — chirurgie: 3 chirurgen, 2 operatieassistenten, 1 anesthesist, 1 anesthesieassistent, — ernstige maar niet-levensbedreigende letsels: 1 arts en 2 verpleegkundigen, — evacuatie: 1 verpleegkundige, — gespecialiseerd ondersteunend personeel, 4. — Tenten: — tent(en) met onderling verbonden vertrekken voor triage, medische verzorging en evacuatie, — tent(en) voor het uitvoeren van operaties, — tent(en) voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Operationeel één uur na aankomst op de locatie.

9. Veldhospitaal

Taken	— Verschaffen van eerste en/of verdere trauma- en medische behandeling, met inachtneming van de erkende internationale richtsnoeren voor het gebruik van veldhospitaal in het buitenland, zoals de richtsnoeren van de Wereldgezondheidsorganisatie of het Rode Kruis.
Capaciteiten	— 10 bedden voor patiënten met zware trauma's met mogelijkheid tot uitbreiding van de capaciteit.
Belangrijkste onderdelen	— Medisch team voor: — triage, — intensieve verzorging,

	— chirurgie, — ernstige maar niet-levensbedreigende letsels, — evacuatie, — gespecialiseerd ondersteunend personeel, — en ten minste de volgende personeelsleden: huisarts, urgentieartsen, orthopeed, kinderarts, anesthesist, apotheker, verloskundige, medisch directeur, laborant, radiologisch laborant. — Tenten: — voor de medische activiteiten geschikte tenten, — tenten voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk zeven dagen na de oproep. — Operationeel 12 uur na aankomst op de locatie. — Ten minste gedurende 15 dagen operationeel.

10. Luchtevacuatie van gewonde rampenslachtoffers

Taken	— Vervoer van rampenslachtoffers naar gezondheidsinrichtingen voor medische behandeling.
Capaciteiten	— Capaciteit voor het vervoer van 50 patiënten per 24 uur. — Dag en nacht inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	— Helikopters/vliegtuigen met brancards.
Zelfvoorziening	— De bepalingen van artikel 12, lid 1, onder f) en g), zijn van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

11. Tijdelijke noodopvang

Taken	— Verschaffen van noodopvang, inclusief personeel voor de opbouw, hoofdzakelijk in het beginstadium van een ramp in coördinatie met de bestaande structuren, lokale autoriteiten en internationale organisaties tot het moment van overdracht aan de lokale autoriteiten of humanitaire organisaties, voor het geval de capaciteit gedurende langere tijd nodig blijft. — In het geval van een overdracht moet het betrokken (lokale en/of internationale) personeel vóór de terugtrekking van de module geschoold worden.
Capaciteiten	— Tentenkamp voor de opvang van 250 personen (50 tenten).

Belangrijkste onderdelen	— Rekening houdend met erkende internationale en EU-normen: — tenten met verwarming (voor winterse omstandigheden) en veldbedden met slaapzak en/of deken, — stroomgeneratoren en verlichting, — sanitair en hygiënefaciliteiten, — drinkwatervoorziening, overeenkomstig de WHO-normen, — ontmoetingsruimte voor de belangrijkste sociale activiteiten.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — In het algemeen dient de interventie maximaal vier tot zes weken te duren, of is waar nodig begonnen met de overdracht.

12. Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering (CBRN)

Taken	— Uitvoering/bevestiging van de eerste evaluatie, inclusief: — beschrijving van gevaren of risico's, — afbakening van het besmette gebied, — evaluatie of bevestiging van de reeds genomen beschermende maatregelen. — Uitvoering van gekwalificeerde bemonstering. — Aanduiding van het besmette gebied. — Inschatting van de situatie, monitoring, dynamische risicobeoordeling, inclusief aanbevelingen voor waarschuwingen of andere maatregelen. — Ondersteuning geven voor onmiddellijke risicovermindering.
Capaciteiten	— Identificatie van de chemische stoffen en detectie van de radiologische gevaren met een combinatie van draagbare, mobiele en laboratoriumapparatuur voor: — detectie van alfa-, beta- en gammastraling en identificatie van bekende isotopen, — identificatie en, indien mogelijk, uitvoering van semikwantitatieve analyses op bekende toxische industriële chemische stoffen en bekende middelen voor chemische oorlogsvoering. — Verzamelen, hanteren en bereiden van biologische, chemische en radiologische monsters voor verdere analyse elders (!). — Toepassen van een passend wetenschappelijk model voor de risicoprognose en bevestiging van het model door doorlopende monitoring. — Ondersteuning geven voor onmiddellijke risicovermindering: — risicobeheersing, — risiconeutralisatie, — technische bijstand aan andere teams of modules.
Belangrijkste onderdelen	— Mobiel chemisch en radiologisch veldlaboratorium. — Draagbare of mobiele detectieapparatuur. — Apparatuur voor veldbemonstering. — Systemen voor dispersiemodellering.

	— Mobiel weerstation. — Markeermateriaal. — Referentiedocumenten en toegang tot relevante wetenschappelijke expertise. — Zekere en veilige opsluiting van monsters en afval. — Decontaminatiefaciliteiten voor het personeel. — Deskundig personeel en beschermingsuitrusting bestand tegen werken in een besmette en/of zuurstofarme omgeving, in voorkomend geval inclusief gasdichte pakken. — Technische apparatuur voor risicobeheersing en -neutralisatie.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

(¹) Indien mogelijk moet bij dit proces rekening worden gehouden met de eisen van het om hulp verzoekende land ten aanzien van het bewijsmateriaal.

13. Zoek- en reddingsoperaties bij CBRN-gevaren

Taken	— Speciale zoek- en reddingsoperaties waarbij het personeel beschermende pakken draagt.
Capaciteiten	— Speciale zoek- en reddingsoperaties met beschermende pakken, overeenkomstig de eisen voor de modules voor respectievelijk middelzware en zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties. — Drie gelijktijdig in het kritische gebied werkende personen. — Continue interventie gedurende 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	— Markeermateriaal. — Zekere en veilige opsluiting van afval. — Decontaminatiefaciliteiten voor het personeel en de geredde slachtoffers. — Deskundig personeel en beschermingsuitrusting bestand tegen zoek- en reddingsoperaties in een besmette omgeving, overeenkomstig de eisen voor de modules voor respectievelijk middelzware en zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties. — Technische apparatuur voor risicobeheersing en -neutralisatie.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

14. Bestrijding van bosbranden op de grond

Taken	— Bijdragen tot het blussen van grote bos- en vegetatiebranden met apparatuur op de grond.
Capaciteiten	— Vermogen om gedurende zeven dagen 24 uur per dag te werken. — Vermogen om te werken in moeilijk toegankelijke gebieden. — Vermogen om minstens 2 km lange lijnen brandslangen met pompen te installeren en/of continu verdedigingslinies te installeren.

Belangrijkste onderdelen	— Brandweerlieden opgeleid om bovengenoemde taken uit te voeren, die een aanvullende veiligheidsopleiding hebben gevolgd, rekening houdend met de verschillende soorten branden waarvoor de module kan worden ingezet. — Draagbare apparatuur installeren voor het leggen van verdedigingslijnen. — Brandslangen, draagbare tanks en pompen voor het aanleggen van brandbestrijdingslijnen. — Aanpassingsstukken voor de aansluiting van brandslangen, ook volgens de Storz-norm. — Rugzakken voor watertransport. — Uitrusting die met een touw of windas uit een helikopter kan neergelaten worden. — Evacuatieprocedures voor de brandweer moeten met het ontvangende land worden afgesproken.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 6 uur na aanvaarding van het aanbod. — Continu inzetbaar gedurende zeven dagen.

15. Bosbrandbestrijding met voertuigen op de grond

Taken	— Bijdragen tot het blussen van grote bos- en vegetatiebranden met brandweerwagens.
Capaciteiten	— Voldoende personeel en voertuigen voor continue inzet van minstens 20 brandweerlieden tegelijk.
Belangrijkste onderdelen	— Brandweerlieden opgeleid om bovengenoemde taken uit te voeren. — 4 terreinvoertuigen. — Alle voertuigen met een tankinhoud van minstens 2 000 liter. — Aanpassingsstukken voor de aansluiting van brandslangen, ook volgens de Storz-norm.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 6 uur na aanvaarding van het aanbod. — Continu inzetbaar gedurende zeven dagen. — Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen.

16. Bestrijding van overstromingen

Taken	— Versterking van bestaande structuren en bouw van nieuwe dammen om verdere overstromingen van rivieren, waterbekkens en waterwegen met een stijgend waterpeil te voorkomen.
Capaciteiten	— Vermogen om water op te stuwen tot een hoogte van minstens 0,8 m met gebruikmaking van: — materiaal voor de bouw van dammen met een lengte van minstens 1 000 m, — andere ter plaatse beschikbaar gestelde materialen. — Vermogen om bestaande dijken te versterken. — Vermogen om op minstens drie locaties tegelijk te functioneren in een voor vrachtwagens toegankelijk gebied. — Inzetbaar 24/7. — Controle en onderhoud van dammen en dijken. — Vermogen om met plaatselijk personeel samen te werken.

Belangrijkste onderdelen	— Materiaal voor het bouwen van waterdichte dammen over een totale afstand van 1 000 m (zand moet door de plaatselijke autoriteiten beschikbaar worden gesteld). — Folie/kunststoflagen (zo nodig om een bestaande dam waterdicht te maken, naargelang van de constructie van de dam). — Machine voor het vullen van zandzakken.
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen. — Vermogen om gedurende minstens tien dagen operationeel te zijn.

17. Redding van overstromingsslachtoffers met behulp van boten

Taken	— Zoek- en reddingsacties en bijstand aan mensen die geblokkeerd zitten in een overstromingssituatie, met gebruikmaking van boten. — Levensreddende hulp bieden en waar nodig verstrekken van essentiële hulpgoederen.
Capaciteiten	— Vermogen om mensen in stedelijke en rurale gebieden op te sporen. — Vermogen om mensen in een overstromingsgebied te redden, met inbegrip van eerste medische hulp. — Vermogen samen te werken met zoekacties vanuit de lucht (helikopters en vliegtuigen). — Vermogen te voorzien in de eerste hulpbehoeften in overstromingsgebieden: — vervoer van artsen, geneesmiddelen, enz. — voedsel en water. — De module moet over minstens 5 boten beschikken en in totaal 50 mensen kunnen vervoeren, het personeel van de module niet inbegrepen. — De boten moeten bestand zijn tegen koude klimaatomstandigheden en stroomopwaarts een snelheid van minstens 10 knopen kunnen ontwikkelen. — Inzetbaar 24/7.
Belangrijkste onderdelen	— Boten ontworpen voor: — ondiep stromend water (> 0,5 m), — gebruik bij winderig weer, — gebruik dag en nacht, — gebruik overeenkomstig internationale veiligheidsnormen, met inbegrip van zwemvesten voor de passagiers. — Reddingswerkers voor snelle redding bij noodsituaties in het water. (Geen duikoperaties, uitsluitend redding aan de oppervlakte.)
Zelfvoorziening	— Artikel 12 is van toepassing.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen. — Vermogen om gedurende minstens tien dagen operationeel te zijn.

Teams voor technische bijstand en ondersteuning

Algemene vereisten voor teams voor technische bijstand en ondersteuning

Taken	— Voorzien in of zorgen voor: — steun voor het opzetten en beheren van kantoren, — ICT-steun, — logistieke steun en steun voor verblijf, — vervoerssteun ter plaatse.
Capaciteiten	— In staat tot ondersteuning van evaluatie-, coördinatie- en/of paraatheidsteams, een coördinatiecentrum voor operaties ter plaatse, of te worden gecombineerd met een civielebeschermingsmodule als bedoeld in artikel 12, lid 2, onder c).
Belangrijkste onderdelen	— De volgende ondersteunende componenten die alle operaties ter plaatse en de functies van de coördinatiecentra mogelijk maken, rekening houdend met erkende internationale normen zoals VN-normen: — steun voor het opzetten en beheren van kantoren, — ICT-steun, — logistieke steun en steun voor verblijf, — vervoerssteun ter plaatse. De componenten moeten in diverse eenheden kunnen worden opgesplitst om een flexibele aanpassing aan de behoeften van een specifieke interventie mogelijk te maken.
Inzet	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

BIJLAGE III

BEGINCONFIGURATIE VAN DE EERC

Modules

Module	Aantal modules dat tegelijk inzetbaar is ⁽¹⁾
HCP (Pompen met hoog debiet)	6
MUSAR (Middelzware stedelijke zoek- en reddingsoperaties — één in koude klimaatsomstandigheden)	6
WP (Waterzuivering)	2
FFFP (Module voor de bestrijding van bosbranden met vliegtuigen)	2
AMP (Voorste medische post)	2
ETC (Tijdelijk noodkamp)	2
HUSAR (Zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties)	2
CBRNDET (Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering)	2
GFFF (Bestrijding van bosbranden op de grond)	2
GFFF-V (Bestrijding van bosbranden met voertuigen op de grond)	2
CBRNUSAR (Stedelijke zoek- en reddingsoperaties in chemische, biologische, radiologische en nucleaire context)	1
AMP-S (Voorste medische post met operatieruimte)	1
FC (Bedwinging van overstromingen)	2
FRB (Redding van overstromingsslachtoffers met behulp van boten)	2
MEVAC (Luchtevacuatie van gewonde rampenslachtoffers)	1
FHOS (Veldhospitaal)	2
FFFH (Module voor de bestrijding van bosbranden met helicopters)	2

TAST (Teams voor technische bijstand en ondersteuning)

Teams voor technische bijstand en ondersteuning	Aantal TAST dat tegelijk inzetbaar is ⁽¹⁾
TAST (Teams voor technische bijstand en ondersteuning)	2

Andere responscapaciteiten

Andere responscapaciteit	Aantal andere responscapaciteiten dat tegelijk inzetbaar is ⁽¹⁾
Teams voor zoek- en reddingsoperaties in de bergen	2
Teams voor zoek- en reddingsoperaties op het water	2
Teams voor zoek- en reddingsoperaties in grotten	2
Teams met speciale zoek- en reddingsuitrusting, bv. zoekrobots	2
Teams met onbemande luchtvoertuigen	2
Teams voor respons op ongevallen op zee	2
Structurele ingenieursteams, voor het uitvoeren van schade- en veiligheidsevaluaties, het vaststellen of gebouwen moeten worden afgebroken of hersteld, evaluatie van infrastructuur, stutten voor een korte periode	2
Evacuatiesteun: met inbegrip van teams voor informatiebeheer en logistiek	2
Brandbestrijding: advies-/evaluatieteams	2
Teams voor chemische, biologische, radiologische en nucleaire decontaminatie	2
Mobiele laboratoria voor noodsituaties op milieugebied	2
Communicatieteams of platforms om in afgelegen gebieden snel de communicatie te herstellen	2
Luchtambulance voor medische evacuatie en helikopter voor medische evacuatie afzonderlijk voor zowel binnen Europa als wereldwijd	2
Extra opvangcapaciteit: eenheden voor 250 personen (50 tenten); incl. zelfvoorzieningseenheid voor het behandelende personeel	100
Extra capaciteit opvang-sets: eenheden voor 2 500 personen (500 dekkleden); met instrumentenset mogelijk lokaal te bezorgen	6
Waterpompen met een pompcapaciteit van minimaal 800 l/min	100
Stroomaggregaten 5-150 kW Stroomaggregaten > 150 kW	100 10
Capaciteiten inzake mariene verontreiniging	wanneer noodzakelijk
Andere responscapaciteiten die noodzakelijk zijn om geïdentificeerde risico's aan te pakken ⁽¹⁾	wanneer noodzakelijk

⁽¹⁾ Om deze beschikbaarheid te verzekeren is het mogelijk een groter aantal capaciteiten in de EERC (bv. bij rotatie) te registreren. Indien de lidstaten meer capaciteiten beschikbaar stellen, kan evenzo een groter aantal in de EERC worden geregistreerd

*BIJLAGE IV***VEREISTEN VOOR KWALITEIT EN INTEROPERABILITEIT VAN DE EERC**

- Voor modules, alsook voor teams voor technische bijstand en ondersteuning zijn de vereisten van bijlage II van toepassing in de beginconfiguratie. In de toekomst worden de vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit door de Commissie in samenwerking met de lidstaten herzien, met als doel de beschikbaarheid van de responscapaciteiten in de EERC verder te verbeteren, inclusief de responstermijnen.
 - Voor andere responscapaciteiten en deskundigen worden de vereisten voor kwaliteit en interoperabiliteit eveneens vastgesteld door de Commissie in samenwerking met de lidstaten.
-

BIJLAGE V

CERTIFICATIE- EN REGISTRATIEPROCEDURE VOOR DE EERC — INFORMATIE-ELEMENTEN

INFORMATIE-ELEMENTEN

De te verstrekken informatie-elementen voor de aanvraag van de certificatie- en registratieprocedure voor een bepaald middel in de EERC omvatten de volgende elementen en voorts elke andere informatie die de Commissie noodzakelijk acht:

1. zelfevaluatie waaruit blijkt dat het middel voldoet aan de vereisten voor kwaliteit voor dit soort middelen;
2. factsheet van de module, met inbegrip van een team voor technische bijstand en ondersteuning, andere responsactiviteit of deskundige (GNCIS factsheets);
3. bevestiging dat alle noodzakelijke regelingen zijn getroffen om te garanderen dat de relevante autoriteit en de nationale contactpunten voortdurend in staat zijn om verzoeken tot inzet zonder verwijl te behandelen in het licht van hun middelen die in de EERC zijn geregistreerd;
4. bevestiging dat alle noodzakelijke regelingen zijn getroffen, inclusief de noodzakelijke financiële regelingen, om te garanderen dat het middel dat in de EERC is geregistreerd, onmiddellijk kan worden ingezet na een verzoek tot inzet door de Commissie;
5. precieze duur van de voorlopige vastlegging in de EERC (minimaal één jaar, maximaal drie jaar, behalve voor deskundigen, waar de duur kan teruggaan tot slechts zes maanden);
6. informatie over de gegarandeerde maximale inzettermijn (maximaal 12 uur na aanvaarding van het aanbod);
7. de geografische locatie van het middel, de indicatieve locatie van de inzet (luchthaven, enz.), het normale geografische bereik van de inzet, alsook geografische beperkingen, voor zover van toepassing;
8. operationele standaardprocedures van de module, met inbegrip van een team voor technische bijstand en ondersteuning, of een andere responscapaciteit (bv. richtsnoeren voor operationele standaardprocedures van modules);
9. alle relevante informatie voor het afhandelen van het vervoer, zoals maten, gewichten, vluchtbeperkingen, enz., vervoerswijzen die de voorkeur genieten; indien relevant: toegang tot havens;
10. enige andere beperking of te voorziene voorwaarden voor de inzet;
11. een „ervaringendossier”, met samenvattingen van vroegere inzetten van de module, andere responscapaciteit of deskundige; deelname aan oefeningen van het Uniemechanisme, opleiding van kernpersoneel (teamleiders, hun plaatsvervangers) via het Uniemechanisme, naleving van internationale normen voor zover relevant (bv. INSARAG, WHO, Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halve Maan-verenigingen, enz.);
12. een zelfevaluatie van de behoeften tot aanpassing en de daarmee verbonden kosten;
13. alle noodzakelijke contactgegevens;
14. een attestatie waaruit blijkt dat de module, met inbegrip van een team voor technische bijstand en ondersteuning, andere responscapaciteit, of deskundige de vereisten voor kwaliteit naleeft (en de certificatieprocedure met succes heeft doorgeemaakt).

Module	Factsheets, operationele standaardprocedures, opleiding	Modules oefening op het terrein	Modules simulatieoefening
HCP (Pompen met hoog debiet)	x	x	x
MUSAR (Middelzware stedelijke zoek- en reddingsoperaties)	x	x) indien niet IEC (*)	x
WP (Waterzuivering)	x	x	x
FFFP (Module voor de bestrijding van bosbranden met vliegtuigen)	x		x
AMP (Voorste medische post)	x	x	x

Module	Factsheets, operationele standaardprocedures, opleiding	Modules oefening op het terrein	Modules simulatieoefening
ETC (Tijdelijk noodkamp)	x		x
HUSAR (Zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties)	x	x) indien niet IEC (*)	x
CBRNDET (Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering)	x	x	x
GFFF (Bestrijding van bosbranden op de grond)	x		x
GFFF-V (Bestrijding van bosbranden met voertuigen op de grond)	x		x
CBRNUSAR (Stedelijke zoek- en reddingsoperaties in chemische, biologische, radiologische en nucleaire context)	x	x	x
AMP-S (Voorste medische post met operatieruimte)	x		x
FC (Bedwinging van overstromingen)	x		x
FRB (Redding van overstromingsslachtoffers met behulp van boten)	x	x	x
MEVAC (Luchtevacuatie van gewonde rampen-slachtoffers)	x		x
FHOS (Veldhospitaal)	x		x
FFFH (Module voor de bestrijding van bosbranden met helicopters)	x		x
TAST (Teams voor technische bijstand)	x	x	x

(*) IEC staat voor INSARAG External Classification.

BIJLAGE VI

SCHEMA VOOR SPECIFIEKE INZETPLANNEN VAN HET ERCC

Specifieke inzetplannen van het ERCC voor [ramp]

Beschrijving van het interventiescenario

- Analyse van de situatie — coördinatie ter plaatse
- Verwijzing naar vooraf ontwikkelde algemene interventiescenario's
- Terugtrekkingsscenario's

Selectiecriteria voor EERC-middelen

- Verwijzing naar de veiligheidssituatie ter plaatse
- Verwijzing naar vooraf bepaalde selectiecriteria: beschikbaarheid, geschiktheid, locatie/nabijheid, vervoerstermijnen en kosten, enz.
- Indicatie van de urgentie
- Geografische afbakening en andere vooraf bepaalde afbakeningen

Geactualiseerde informatie over de status van het mechanisme

- Verzoeken, aanbiedingen, EUCP-team, vervoerspooing

Aanbevelingen inzake

- Verstrekking van bijstand
- Kritieke behoeften
- Andere relevante elementen, voor zover beschikbaar, zoals logistiek, douane, geadresseerden.

BIJLAGE VII

RELEVANTE INTERNATIONALE ORGANISATIES

In deze bijlage worden de relevante internationale organisaties opgesomd als bedoeld in artikel 16, lid 1, van Besluit nr. 1313/2013/EU. Civiele beschermingsbijstand van de Unie kan worden aangevraagd via om het even welk van deze relevante internationale organisaties.

1. Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)
2. Internationale Federatie van de nationale verenigingen van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan (IFRC)
3. Organisatie voor het verbod van chemische wapens (OPCW)

BIJLAGE VIII

VERVOERSSTEUN

DEEL A

Informatie die moet worden verstrekt door de lidstaten wanneer zij om vervoerssteun verzoeken

1. Ramp/noodsituatie; getroffen land.
2. Verwijzingen naar berichten van het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (Emergency Response Coordination Centre — ERCC).
3. Land/autoriteiten die om vervoerssteun verzoeken.
4. Aard van de vervoerssteun waarom wordt verzocht: (kies een van de vermelde mogelijkheden):
 - A. Identificatie van de vervoersmiddelen die beschikbaar zijn via andere lidstaten (pooling)
JA/NEEN
 - B. Identificatie van de vervoersmiddelen die beschikbaar zijn op de commerciële markt (vervoerscontractant van de Europese Commissie) of andere middelen
JA/NEEN
 - C. Financiële steun in de vorm van een vervoerssubsidie
JA/NEEN
5. Uiteindelijke ontvanger/begunstigde van de vervoerde hulpgoederen.
6. Informatie over de te vervoeren civiele beschermingsbijstand, waaronder een nauwkeurige beschrijving van de goederen (gewicht, grootte, volume, vloeroppervlak), de verpakking (met verwijzing naar verpakkingsnormen voor vervoer door de lucht, over land of over zee), gevaarlijke goederen, kenmerken van de voertuigen (totaal gewicht, grootte, volume, vloeroppervlak), en andere voorschriften op juridisch, hygiënisch, gezondheids- of douanegebied die van belang zijn voor het vervoer en de levering van de bijstand.

Informatie over het aantal personeelsleden/passagiers dat vervoerd moet worden.
7. Informatie over de wijze waarop deze bijstand tegemoetkomt aan de behoeften van het getroffen land onder verwijzing naar het verzoek van het getroffen land of de beoordeling van de behoeften, meer bepaald in het licht van de kritieke behoeften die zijn vastgesteld.
8. Informatie over de situatie met betrekking tot deze bijstand door het getroffen land of de coördinerende autoriteit (aanvaard/in afwachting van aanvaarding).
9. Vereiste/geplande route voor het vervoer.
10. Plaats/haven van lading en plaatselijk contactpunt.
11. Plaats/haven van lossing en plaatselijk contactpunt. Indien beschikbaar, informatie over de personen die het lossen en de douaneafwikkeling op de plaats/haven van lossing zullen regelen.
12. Contactpunt voor douanedocumentatie/formaliteiten.
13. Datum/tijdstip waarop de bijstand/passagiers klaar voor vervoer vanuit de haven van lading is/zijn.
14. Informatie over mogelijkheden de bijstand/passagiers naar een andere plaats/haven van lading/centrum voor verder vervoer te brengen.
15. Aanvullende informatie (indien gewenst), indien beschikbaar, plaats van levering, adres en contactgegevens van de geadresseerde.
16. Informatie over mogelijke bijdragen aan de vervoerskosten.

17. Informatie over andere vervoersoplossingen die reeds werden vastgesteld.
18. Informatie over een verzoek om medefinanciering door de Unie (indien van toepassing).
19. Naam en contactgegevens van de verantwoordelijke persoon van de organisatie die om vervoerssteun verzoekt.

DEEL B

Informatie die moet worden verstrekt door de lidstaten of de Commissie wanneer zij vervoerssteun aanbieden

1. Ramp/noodsituatie, getroffen land.
 2. Verstrekking land/verstrekking organisatie.
 3. Verwijzingen naar berichten van het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (Emergency Response Coordination Centre — ERCC) en van de lidstaat of de organisatie die om vervoerssteun verzoekt.
 4. Technische gegevens van het vervoersaanbod, waaronder beschikbare soorten vervoersmiddelen, data en tijdstippen van vervoer, aantal benodigde bewegingen of vluchten.
 5. Bijzonderheden, beperkingen en modaliteiten betreffende de civiele beschermingsbijstand die moet worden vervoerd, zoals gewicht, omvang, volume, vloeroppervlak, verpakking, eventuele gevaarlijke goederen, voorbereiding voertuig, vereisten met betrekking tot de behandeling, personeel/passagiers die de reis maken en andere voorschriften op juridisch, hygiënisch, gezondheids- of douanegebied die van belang zijn voor het vervoer.
 6. Voorgestelde route voor het vervoer.
 7. Plaats/haven van lading en plaatselijk contactpunt.
 8. Plaats/haven van lossing en plaatselijk contactpunt.
 9. Contactpunt voor douanedocumentatie/formaliteiten.
 10. Datum/tijdstip waarop de bijstand/passagiers klaar voor vervoer vanuit de haven van lading moet/moeten zijn.
 11. Informatie over een eventueel verzoek de bijstand/passagiers naar een andere plaats/haven van lading/vervoersknooppunt te brengen.
 12. Datum/tijdstip waarop de bijstand/passagiers in de plaats/haven van lading verwacht wordt/worden.
 13. Eventueel aanvullende informatie.
 14. Informatie over een mogelijk verzoek om bijdragen in de vervoerskosten, financiële bijdragen en gegevens over eventuele bijzondere voorwaarden of restricties met betrekking tot het aanbod.
 15. Naam en contactgegevens van de verantwoordelijke persoon van de organisatie die vervoerssteun aanbiedt.
-

BIJLAGE IX

CONCORDANTIETABEL

Beschikking 2004/277/EG, Euratom	Beschikking 2007/606/EG, Euratom	Dit besluit
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2		Artikel 2
Artikel 3, lid 1 ⁽¹⁾ Artikel 3, lid 2 Artikel 3, lid 3 Artikel 3, lid 4		Artikel 10, lid 1 Artikel 10, lid 3 — —
Artikel 3 bis, lid 1 Artikel 3 bis, lid 2 Artikel 3 bis, lid 3 Artikel 3 bis, lid 4		Artikel 13, lid 1 Artikel 13, lid 2 Artikel 11, lid 1 Artikel 11, lid 2
Artikel 3 ter		Artikel 12
Artikel 3 quater		Artikel 13, lid 4
Artikel 4		—
Artikel 5		Artikel 3, lid 2
Artikel 6		—
Artikel 7		—
Artikel 8		Artikel 4
Artikel 9		—
Artikel 10		Artikel 5
Artikel 11, lid 1 Artikel 11, lid 2 Artikel 11, lid 3		Artikel 6, lid 1 Artikel 6, lid 2 Artikel 6, lid 3
Artikel 12		Artikel 7
Artikel 13		—
Artikel 14		Artikel 10, lid 1 en artikel 10, lid 3
Artikel 15		Artikel 41
Artikel 16, lid 1 Artikel 16, lid 2 Artikel 16, lid 3 Artikel 16, lid 4		Artikel 42, lid 1 Artikel 42, lid 2 Artikel 42, lid 3 Artikel 42, lid 4
Artikel 17		Artikel 43

Beschikking 2004/277/EG, Euratom	Beschikking 2007/606/EG, Euratom	Dit besluit
Artikel 18		Artikel 44
Artikel 19		Artikel 45
Artikel 20		Artikel 46
Artikel 21		Artikel 26
Artikel 22		Artikel 27, lid 1
Artikel 23		Artikel 26, lid 1, derde zin
Artikel 24		Artikel 32, lid 3
Artikel 25		Artikel 29
Artikel 26		Artikel 30
Artikel 27, lid 1 Artikel 27, lid 2 Artikel 27, lid 3		Artikel 31, eerste zin Artikel 27, lid 3 Artikel 31, tweede zin
Artikel 28		—
Artikel 29, lid 1 Artikel 29, lid 2 Artikel 29, lid 3 Artikel 29, lid 4 Artikel 29, lid 5 Artikel 29, lid 6 Artikel 29, lid 7 Artikel 29, lid 8 Artikel 29, lid 9 Artikel 29, lid 10 Artikel 29, lid 11		Artikel 35, lid 3, eerste zin Artikel 35, lid 2 Artikel 35, lid 4 en artikel 35, lid 5 Artikelen 35, lid 1 — — Artikel 35, lid 10 Artikel 35, lid 12 Artikel 46, lid 1 — —
Artikel 30		—
Artikel 31		—
Artikel 32, lid 1 Artikel 32, lid 2 Artikel 32, lid 3 Artikel 32, lid 4 Artikel 32, lid 5 Artikel 32, lid 6		Artikel 36, lid 1 Artikel 36, lid 2 Artikel 36, lid 2 Artikel 36, lid 3 Artikel 36, lid 4 Artikel 36, lid 5
Artikel 33		Artikel 37
Artikel 34		Artikel 38
Artikel 35		Artikel 39
Artikel 36		Artikel 40

Beschikking 2004/277/EG, Euratom	Beschikking 2007/606/EG, Euratom	Dit besluit
Artikel 37		Artikel 58
	Artikel 1	Artikel 1
	Artikel 2	Artikel 2
	Artikel 3, lid 1 Artikel 3, lid 2 Artikel 3, lid 3 Artikel 3, lid 4 Artikel 3, lid 5	Artikel 48, lid 1 — Artikel 48, lid 2 Artikel 48, lid 4 Artikel 48, lid 5
	Artikel 4, lid 1 Artikel 4, lid 2 Artikel 4, lid 3	Artikel 49, lid 1 Artikel 49, lid 2 Artikel 49, lid 2, tweede zin; Artikel 50, lid 1, eerste zin
	Artikel 5, lid 1 Artikel 5, lid 2 Artikel 5, lid 3 Artikel 5, lid 4 Artikel 5, lid 5 Artikel 5, lid 6	Artikel 50, lid 1 — Artikel 50, lid 2 Artikel 50, lid 3 Artikel 50, lid 4 Artikel 50, lid 5
	Artikel 6	Artikel 51
	Artikel 7	Artikel 52
	Artikel 8, lid 1 Artikel 8, lid 2 Artikel 8, lid 3 Artikel 8, lid 4 Artikel 8, lid 5	— Artikel 53, lid 1 Artikel 53, lid 2 Artikel 53, lid 3 Artikel 53, lid 4
	Artikel 9	—
	Artikel 10	Artikel 54
	Artikel 11	Artikel 55
	Artikel 12	Artikel 56
	Artikel 13	Artikel 58
	Bijlage	Bijlage VIII
Bijlage I ⁽²⁾		Bijlage I
Bijlage II ⁽³⁾		Bijlage II
Bijlage III ⁽⁴⁾		Bijlage II, op het einde

⁽¹⁾ De artikelen 3 bis, 3 ter, en 3 quater werden toegevoegd bij Beschikking 2008/73/EG, Euratom van de Commissie (PB L 20 van 24.1.2008, blz. 23) tot wijziging van Beschikking 2004/277/EG, Euratom.

⁽²⁾ Bijlage I als ingevoerd bij Beschikking 2008/73/EG, Euratom tot wijziging van Beschikking 2004/277/EG, Euratom.

⁽³⁾ Bijlage II als gewijzigd bij Besluit 2010/481/EU, Euratom van de Commissie (PB L 236 van 7.9.2010, blz. 5) tot wijziging van Beschikking 2004/277/EG, Euratom.

⁽⁴⁾ Bijlage III als ingevoerd bij Beschikking 2008/73/EG, Euratom tot wijziging van Beschikking 2004/277/EG, Euratom.